

ВЕЗДЕСЬЩИЯТ

сценарий

МИРАМАР ФИЛМ (с) 2016

25 юли 2016

office@miramarfilm.com

1 ИНТ. БАНЯТА В ДОМА НА ЕМИЛ (ЗАПИС) - ДЕН

Висока гледна точка от стационарна камера.

Банята. Достолепен възрастен господин /ВАСИЛОЕВ, 75/ влиза в банята. Гледа изпитателно към прекалено ниско поставената тоалетна чиния, стъпва с единия си крак върху нея и с господарско изражение се изпикава в претрупаната с козметика и дрогерии мивка. Строгостта му изражение постепенно омеква.

2 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, OPEN SPACE (ЗАПИС) - ДЕН

Субективна гледна точка от камера, която невротично преминава през т.нар. "OPEN SPACE" на офиса в рекламната агенция.

Всички хора, които се появяват в кадър, имат общо взето сходни реакции на изненада от това, което виждат. Този, който снима, се ръкува с някои от тях, с други си разменя духовитости, трети са концентрирани в работата си и не ги закача.

Влиза в пушалнята.

3 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПУШАЛНЯ (ЗАПИС)

АЧО, ЧОЧО, РОЗА и СТАЖАНТКАТА се обръщат към влезлия и гледайки в обектива, се ухилват.

АЧО

(също гледа право в обектива)

Бос, яки цайси...С диоптер ли са?..

4 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) - ДЕН

Просторна болнична стая в домашна обстановка. От висока гледна точка се вижда как възрастен човек, лежащ в специализирано легло, се опитва да намери нещо сред десетките предмети до себе си, през което време чаршафът, с който е завит добива срамно тъмно петно. Той изкрещява нещо неясно. Две жени /САНИТАРКА, 50/ и /СВЕТЛА, 70/ влизат в стаята едновременно, започват да извършват различни

дейности. Светла сваля сръчно мократа пижама на Стария, докато санитарката сърдито проверява мокър ли е долния чаршаф, после навива чаршафа, с който е завит и го слага в плик. Стария крещи. Гузен, но агресивен.

СТАРИЯ

От 15 минути се опитвам да намеря тая...

САНИТАРКА

Преди 2 минути бях в стаята, нищо не си опитвал!

СТАРИЯ

Дигай чаршафа и пери! После си свободна да си ходиш...

Санитарката тръшва вратата. Възрастната жена взема в ръка порцеланова камбанка, която е съвсем близо до Стария и усмихнато я раздрънква пред смутения старец.

СВЕТЛА

Трябва да биеш камбанката, като усетиш, че идва прилива...

След известна пауза двамата внезапно се усмихват...

5 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Камерата се отдалечава от монитора на лаптоп, на който вървят кадри от последния епизод на горната секвенция и виждаме просторно и мрачно, но уютно помещение. Брадясал и неподдържан мъж /ЕМИЛ, 45/ е втренчен в монитора. Не изглежда щастлив. Започва да пише текст, докато чуваме гласа му зад кадър:

ЕМИЛ

(V.O.)

Трябва да знаеш само толкова, колкото можеш да понесеш. Дори само една истина в повече може да те убие! Казват, че истината те прави свободен! (въздиша))

Но цената на тази свобода често е непоносима!...Аз платих цената на много истини, но това не ме направи свободен. Направи ме роб на чужди тайни, в чиито подземия се промъкнах скришом.

Навън проскърцва трамвай и Емил поглежда сепнат към

прозореца, протяга се, затваря го и продължава трескаво да пише.

ЕМИЛ

(V.O.)

...Първата камера монтирах в хола на родителите си. От няколко месеца някой редовно ги обираше. Бинокъл, кортик, старинни марки... Баща ми е неподвижен от години. Не чувства нищо от кръста надолу... Нелепо падане-счупен прешлен - инвалиден стол завинаги... Сега в дома им влизат всякакви човеци: рехабилитатори, санитарии, бивши студенти на Професора... Той сам поиска камера. Монтирах му я в датчика на сота.

6 OMITTED

7 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) - ВЕЧЕР

Покритие на горния V.O. Различни кадри от скритата камера в болничната стая.

Майка му е приседнала до Стария и мълчаливо гледат новини. Записът изглежда безкрайно монотонен. Новините са потискащи.

7А ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) - ДЕН

Рехабилитатор влиза при Стария, който се усмихва и отмахва сам одеалото от себе си. Младият мъж масажира усърдно безчувствените крайници.

8 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) - ДЕН

Светла проветрява помещението, докато мъжът ѝ се скрива под завивката от течението. Дяволито усмихната, отива на пръсти до леглото и го гъделичка, той показва главата си и прави смешна физиономия, нелепо имитирайки лалугер.

9 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) - ДЕН

Светла почиства с пемза мазолите по петите на Стария.

СВЕТЛА

Това са вкаменелости, бе, Кире... С тел за тенджери да го търкам – няма падане.

Стария стиска зъби с леко изкривена физиономия.

СТАРИЯ

Нека си ми стоят! Бездруго няма как да си направя нови...

Покритие на долния ВО.

Светла се усмихва горчиво и продължава с почистването. После подсушава нозете му и започва за му реже ноктите.

ЕМИЛ (V.O.)

Тази камерка стана нашата малка тайна, за която не знаеше дори майка ми...Редовно преглеждах записи от родния дом. За първи път прониквах в нечий живот толкова дълбоко... Моите родители бяха академични хора, ведри идеалисти, отдадени на хуманитарната наука. Страданието ги сближи още повече и любовта им заприлича на тайнство... Но камерата запечатваше и мигове, които ме потискаха. Най-вече подробности от процеса на зеленчуковата ферментация, който аз приех като метафора.

10 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Покритие на долния В.О.

Болничната стая. Стария спи. Санитарката влиза на пръсти, откача му катетъра, прибира го в плик, слага му нов... После се уверява, че Стария продължава да спи, приближава се до старинен шкаф, отваря внимателно едно от чекмеджетата, взима нещо и го слага в джоба си.

ЕМИЛ

(V.O.)

Съвсем скоро търпението ми бе възнаградено. Крадливият плъх влезе в капана. Но в капана се хванаха и други тайни, които обърнаха живота ми с главата надолу.

11 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Покритие на долния В.О. Емил отпива глътка уиски и продължава с писането.

ЕМИЛ
(V.O.)

Тази история е записана вече. С десетки камери. От странното си начало до кошмарния си край! Аз трябва само да я разкажа...

Пишещият се връща към началните редове и изписва заглавие: „ВЕЗДЕСЪЩИЯТ“.

После разтрива слепоочията си, отваря широко очи и гледа в една точка.

11А ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ - ДЕН

През прозореца на хола в къщата Емил наблюдава как синът му /ВАСИЛ, 16/ показва умения пред красиво момиче/ЦВЕТИ, 19/.

12 ЕКСТ. ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА ЕМИЛ - ДЕН

Видимо мрачен, Емил излиза от дома си. Среща в двора на къщата сина си. Васко вижда баща си и с поредица от салта се доближава до момичето. Хваща я за ръка и ги представя един на друг.

ВАСИЛ
Тва е Цвети. Баща ми.

Момичето протяга ръка. Емил задържа ръката ѝ, докато я оглежда малко нагло. Говори на сина си, без да отделя поглед от Цвети.

ЕМИЛ
Кога се върна?

ВАСИЛ
Преди малко. Състезанието не беше кой знае кво...

ЕМИЛ
Верно, трето място не е кой знае кво...

ВАСИЛ
Баща, кога последно беше трети на световно по

паркур?

Васил се усмихва. Момичето също. Емил обаче гледа сериозно. Въздиша нелепо и напрежението някак нараства.

ВАСИЛ

Нещо не си на кеф?!

ЕМИЛ

Тежък ден.

Васил си поглежда часовника.

ВАСИЛ

Денят едва започва, баща...

Опит за нова усмивка. Момичето следи разговора с недоумение.

ЕМИЛ

Ще говорим като се върна... Чао, Цвети.

Тя промълвява вежливо.

ЦВЕТИ

Довиждане, много ми беше приятно...

13 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Достолепният професор Кирил Борилов лежи върху голям креват в просторното помещение. Професорът се изправя с помощта на копчето за ъгъл на специализирания креват. Светла почиства сервизната маса. Емил е седнал на ръба на кревата до рамото на баща си. Показва му в лаптопа си най-новия инвалиден стол в интернет и коментира възможностите му.

ЕМИЛ

Четири по четири, зимни гуми и чистачки на фаровете...

СТАРИЯ

(прекъсва го)

За подгръващата седалка сам ще се потрижа..

Смеят се наглед безгрижно. Всъщност изчакват Светла да излезе от стаята. Веднага след като им се усмихва мило и

захлопва вратата, двамата стават сериозни, Емил отваря файла със записите.

ЕМИЛ

Едно кратко филмче?

Стария го гледа въпросително. Емил сочи към скритата камера.

ЕМИЛ

Трябваше да се сетим кой краде...

Стария изръмжава глухо, намества се по-удобно и прави знак „давай“. Емил стартира видеото.

14 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Болничната стая. Стария спи. Санитарката влиза на пръсти, уверява се, че Стария спи, приближава се до старинен шкаф, отваря внимателно едно от чекмеджетата, взима нещо и го слага в шепата си. Вече на вратата на стаята се обръща към леглото със спящия професор, усмихва се извинително и отвива бонбонче „Мерси“.

15 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Стария гледа Емил въпросително, в този момент тръгва следващото видео.

16 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Друг ден. Рехабилитатор и Светла изнасят Стария с количка, внукът Васил остава сам в хола. Сръчно отваря заключеното барче и изважда отвътре стара кехлибарена броеница. Пъха я, без да се замисля, в джоба си и излиза от стаята.

17 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Стария отвърща поглед от компютъра и глухо се смее с присвити очи.

ЕМИЛ

Как си?

СТАРИЯ

Ти как си?

Емил не отговаря, гледа го изпитателно. Стария заговаря с горчивина.

СТАРИЯ

Грях ми на душата... Пепа... Защо я уволних?

ЕМИЛ

Срещнах го на двора преди малко и... ако не беше с гадже, щях да го вкарам вкъщи с ритници.

Емил разтрива юмрука си неволно. Стария гледа намръщено. Мълчат втренчени един в друг.

СТАРИЯ

Слушай! Трябват му негови пари.

Емил вдига вежди иронично.

СТАРИЯ

Не подхвърлени от баща му. Не подарени. Разбираш ли? Да се направи на мъж. Повечко пари.

ЕМИЛ

Повече, отколкото му давам?! Копеленце малко...

СТАРИЯ

Ти на колко беше, като смени ловния нож на дядо ти за някакви ръждиви колички?

ЕМИЛ

Ръждиви?! Мачбокс! Чисто нови. 15 колички...И сега са по-скъпи от тъпия нож.

Стария се усмихва победоносно, Емил го хваща за ръката. Напрежението е понамаляло.

СТАРИЯ

Виж как става!

Стария си иска цигара с жест, не получава и продължава.

СТАРИЯ

Нашият краде антики, продава ги, взима пари в брой и вече си мисли, че пачката е негова. Капиш?...

Емил се разсмива на мафиотския жаргон. Повтаря «капиш» иронично.

ЕМИЛ
Вероятно е тарашил и у нас...

СТАРИЯ
Ще получи каквото иска и ще спре...

ЕМИЛ
Дано не се дрогира...

СТАРИЯ
Щях да го усетя. Нещо друго е...

Емил гледа разсеяно, като че не слуша баща си.

СТАРИЯ
Имай ми доверие, остави тоя разговор на мен.
Мисля, че Васко не оценява колко са важни тия мухлясали вещи...

Емил сумти мрачно, но очевидно се съгласява като поклаща едва видимо глава. Стария сочи камерата в датчика на СОР.

СТАРИЯ
А това оценце?

17А ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (НА ЖИВО) – ДЕН

ЕМИЛ
Ще го оставим, трябва да следим малкото лайно.

СТАРИЯ
...И голямото.

Баща и син се смеят малко пресилено.

18 ИНТ. КАБИНЕТЪТ НА Д-Р АНИ БОРИЛОВА – ДЕН

Емил отваря, без да чука врата с надпис "Д-Р БОРИЛОВА".

Уютен психиатричен кабинет. Ани е седнала на масивен стол, а на големия диван срещу нея седят около 18-годишен, рошав, очилат младеж и родителите му. Пред нея има чаша със сок от

цвекло, пред тях кана с вода.

АНИ

Мисля, че имаме пълно възстановяване от този психотичен епизод, който е преживял Мариян. Психиатърът в мен не е провокиран. В този смисъл, от гледна точка на клиничната психиатрия, той не представлява интерес...

(смее се)

Усмихни се! (към Мариян)

Родителите избухват в нервен смях.

БАЩАТА

(иронично)

Без марихуана и гъби си станал скучен пич ...

Някой чука дискретно на вратата, четиримата се обръщат и в рамката се появява напрегнатото лице на Емил. Той маха с ръка за извинение и затваря вратата.

Емил е сам във вестибюла-приемна на кабинета. От детайлите си личи, че кабинетът е психотерапевтичен-библиотека със списания, художествена и специализирана литература, удобни канапета за чакане, машина за вода и кафе...Емил поглежда разсеяно към плакат със снимки на велики личности, които са страдали от шизофрения или биполарно разстройство и се доближава повече до стената-библиотека, която очевидно играе роля на преградна стена към съседната стая, понеже се чува по-ясно какво си говорят д-р Борилова и пациентите.

АНИ

... Извинете! Това така или иначе е психоза, но няма нищо шизофренно! Мисля, че е разумно лекарствата да бъдат спрени.

(леко се навежда към Мариян)

БАЩАТА

Но не забравяме, че Мариянчо - Марихуанчо три години е пушил здраво ганджа и за проветряването на мозъка му се изисква време, нали?!

АНИ

Да, така е. Толкова сме говорили за това...

Марихуаната като се предозира, може да доведе...

До особени състояния на...

БАЩАТА

(язвително-гневно)

До... Много особени състояния! Безценен експириънс! Така си беше изпържил мозъка! Не помниш, но си ял от собствените си... Изпражнения, муха нечестива...

Мариян се изхилва дебилно.

АНИ

(усмихната)

Тъкмо стигнахме до кулинарната тема и нашето време изтече. Имаш ли някакви въпроси или коментар?

МАРИЯН

Всичко се оправя. Няма да пуша... повече...

БАЩАТА

(смее се шеговито-зловещо и го плеска зад врата)

Иначе капачките ще ти счупя, келеш!

Четиримата се изправят. Борилова се сбогува първо с родителите, които ѝ благодарят, а накрая и с Мариянчо.

Емил се отдръпва от вратата на кабинета, семейството излиза покрай него и после през парадния вход на клиниката. На вратата погледите на Мариянчо и Емил срещат погледите си за по-дълго. Емил влиза при терапевтката и затваря вратата след себе си.

Д-р БОРИЛОВА/40/ се обръща към него служебно.

БОРИЛОВА

Какво става? Има друг пациент след малко... Преди вас, млади господине.

ЕМИЛ

(усмихва се вяло)

Разкажи ми повече за клептоманията... За детската клептомания. По-точно в тийнейджърска възраст.

Д-р Борилова изглежда секси в екипа си.

БОРИЛОВА

Не те ли занимаваха проблемите на по-възрастни герои?... Какво точно пишеш? И толкова ли е

спешно?

ЕМИЛ

(прекъсва я)

...Сериозно е!

Емил я гледа изпитателно.

БОРИЛОВА

Добре, добре! После ще ми кажеш.. Но наистина имам пациент. (пауза, в която се връща на мястото си) Обвързано е с нивата на серотонин. Ако не е болестно състояние, разбира се. Тогава предният лоб...

(пауза))

Виж... Проявите в тийнейджърска възраст са свързани най-често с чувство за нещастливост...

Емил клати глава с театрално разбиране.

БОРИЛОВА

...С нуждата от емоции, които да предизвикат отделянето на повече адреналин. Това често са недооценени младежи, отрицателни... Ако наистина не пишеш нещо по темата, а се интересуваеш истински – просто ми прати момчето...

ЕМИЛ

Защо реши, че е момче?

БОРИЛОВА

Статистика...

ЕМИЛ

(иронично)

Статистика... Влязохме в статистиката, значи, докторке. Ще ти го пратя. Обезателно. Ако го засека в хола. Или в спалнята на дядо му Кирил. На всяка цена ще му кажа да мине през кабинета на майка си.

Емил сядва в характерния стол пред вече правата психотерапевтка.

БОРИЛОВА

Васил?! Краде!?!...Как, бе?!

Емил грабва ловко изящното сребърно преспапие от бюрото ѝ и го слага небрежно в джоба на сакото си. Вдига вежди...

ЕМИЛ
Е така...

БОРИЛОВА
Какво е откраднал? Кой ти каза?

ЕМИЛ
(изправя се)
Виж, изчезнаха стари марки, бинокъла на дядо Борил! Помниш? Стария уволни санитарка... Сега липсвала кехлибарена броеница! Баща ми е вдигнал мерник на чистачката.

Двамата вдигат вежди в иронично единомислие.

ЕМИЛ
Е, да, ама вчера видях броеницата... Ммм, в... раницата на Василча.

Ани мълчи. Емил също.

БОРИЛОВА
Говори ли с него?

ЕМИЛ
Не! Реших първо да се консултирам. Със специалист...

Ани отново не улавя иронията, клати глава невярващо. Отпива от чашата с цвекло. Изведнъж се оживява.

БОРИЛОВА
Трябват му пари за нещо!

ЕМИЛ
Стига, бе...
(саркастично, прави ѝ знак да избърше устните си)
И дядо му мисли така.

БОРИЛОВА
Казал си му? Как реагира?

ЕМИЛ

Ведро. Стария се прави на хладнокръвен... Ани, помислих си... Да не би...

БОРИЛОВА

Да се дрогира?! Не, това щях да забележа! Няма дрога, но трябва да сме сигурни, трябва да разберем какво става. За какво му е... всичко това? Трябва да го държим под око!

ЕМИЛ

Точно така! Ще го държим под око! Стария ме помоли да не го закачам засега. Обеща да говори с него, преди да съм го пребил!

БОРИЛОВА

"Пребил"... Стига глупости, Емил! Добре! Стария да говори с Васил. Той обича дядо си. Стария е мъдър... Ще разбере какво става. Какво става, Емил?

ЕМИЛ

Нямам идея, д-р Борилова...

Емил вади от джоба си преспапието и го тръсва на бюрото й. Тръгва и на вратата се обръща към жена си нелепо усмихнат.

ЕМИЛ

Вземи си чадър и викни такси. Навън може да завали...

Тя също изкуствено се усмихва.

19 ЕКСТ. ПРЕД КАБИНЕТЪТ НА Д-Р АНИ БОРИЛОВА – ДЕН

Емил излиза от кабинета с надпис "Д-Р БОРИЛОВА", изминава десетина метра и влиза в съседно крило на къщата с табелка "Сем. Борилови"! /действието покрива долния V.O.:/

ЕМИЛ (V.O.)

Ани е позитивна и праволинейна. Прави редовно упражненията на Норбеков, къпе се с ментов сапун...Храни се с житни кълнове и сурови ядки... И странно – никога не пърди! Жена ми не пуши и не пие алкохол! Пие фреш от цвекло, по който повод вероятно ака в червената гама. Затова пък кариерата й процъфтява. Работи много и пътува

много! И все още изглежда секси. Но е изключила секса от работния си календар. Е, затова пък аз пия, пуша и пърдя за двама...

20 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ - ДЕН

Емил влиза в антрето, после в хола, оглежда се мълчешком. Няма никой. Пали лампите. Проверява монетите в стар монетарник, после кутията на часовник - вътре си е... Оглежда останалите часовници в хола. В брой са! Брои парите в някакъв плик. Всичко си е на мястото. Вади парите и ги слага в джоба си... От голяма кутия с различни предмети изважда по-малка картонена кутия. Отваря я с въпросително присвити вежди. Изненадан е! От вътре надзъртат предните капаци на десетина цветни колички «мачбокс». Горчива умивка играе на лицето му. Временно! Изправя се и тръгва към бара на плота. Сипва си питие, като през цялото време се озърта край себе си. Погледът му се задържа върху кът с няколко рамкирани семейни снимки - Емил и Ани на сватбата, Ани с бебе в ръце; Ани, Васил и Василоев на Рилския манастир... Емил посяга към снимка, на която невръстният Васко сочи с пръстче онзи, който го снима...

ЕМИЛ (V.O.)

Трябваше да избия от главата на сина си кражбите! С два-три шамара, веднага...! Вместо това - сложих няколко камери у дома! Оказа се лесно, дори за мен...

21 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (ЗАПИС) - ДЕН

Горна гледна точка от скрита камера: Емил, възкачен на стълба, монтира камерата.

22 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, СТАЯТА НА ВАСИЛ (ЗАПИС) - ДЕН

Стаята на Васил. Горна гледна точка от скрита камера. Вижда се легло, бюро, шкаф, почти всичко от стаята, вкл. Емил, възкачен на стълба, с таблет в ръка, на чийто дисплей очевидно се различава изображението от скритата камера. Емил се протяга към камерата и леко коригира гледната точка. Поглежда в таблета и вече е доволен.

23 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, БАНЯТА (ЗАПИС) – ДЕН

Странна гледна точка, вижда се мивката, тоалетната, огледалото, в което се оглежда самият Емил, който после се обръща към монтираната камера и се усмихва лукаво.

24 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (ЗАПИС) – УТРИН

Ани е седнала пред дивана на меко килимче и в пълна тишина прави упражненията на Норбеков.

25 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил отегчен, включва следващ запис.

26 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (ЗАПИС) – ДЕН

Васил влиза в хола и се премията през гръб през дивана, котката се шашка...

27 ИНТ. БАНЯТА В ДОМА НА ЕМИЛ (ЗАПИС) – ДЕН

Забързан влиза Василоев, с трескави движения разкопчава панталона си и се опитва да пикае в твърде ниска за него тоалетна чиния. Започва на струйки да оплисква наоколо, спира, нервира се, почва да бърше, да мие и да се закопчава нервно, накрая се доизпикава в мивката, стенойки от задоволство.

28 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил се усмихва лукаво, но докато гледа следващия запис вдига едната си вежда изпитателно.

29 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (ЗАПИС) – ДЕН

Холът. Чистачката – дебела 50-на годишна жена глади, но изведнъж се подушва под мишниците и сваля престилката... Чистачката се съблича почти гола, докато усърдно работи; звучи брутална чалга от радиото.

Котката се е излегнала блажено върху изгладените дрехи,

чистачката я вижда и заканително просъсква.

ЧИСТАЧКАТА

Ей са отиваш у клетката..., тъпа кучко!

Промъква се зад нея, коварно я гали, след което внезапно я грабва с желязната си ръка за врата и я вдига във въздуха.

ЧИСТАЧКАТА

Още веднъж, ако ми седнеш върху изгладените дрехи,
ще летиш от балкона!

После ловко я затваря в пералнята?! Котката жално мяучи...

30 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (ЗАПИС) – ДЕН

Видеото е на бърз ход.

Холът. Ани е седнала на дивана, гледа телевизия. В стаята
влиза едър възрастен мъж с найлонова торба в ръка
/ВАСИЛОЕВ, 75/. Превъртането спира – гледаме видео на
нормален ход.

ВАСИЛОЕВ

Анче?!

АНИ

(сепва се)

Ох! Не се научи да звъниш!

ВАСИЛОЕВ

Звънях.

АНИ

Не си...

ВАСИЛОЕВ

(взима дистанционното и намалява
телевизора)

Съм, съм, ама не чуваш. Ще влезат апаши някой път
и...

АНИ

(довършва изречението)

...и няма да разбереш!

ВАСИЛОЕВ

(стреснат, сочи към снимка на Емил)

Той, големия апащ, е влязал вече...

Баща ѝ – ген. Василоев е прав срещу нея, но тя очевидно няма намерение да продължи този разговор. Увеличава си телевизора.

АНА

Ще сменя патрона някой път, да знаеш..

Старият мъж сякаш не я чува, бърка в найлоновата торба, изважда голям розов домати и го поднася под носа на Ани.

ВАСИЛОЕВ

Ей тва е домати! Помириши! Истински, градински! Не пластмасов!

Ани с досада отмества ръката му от лицето си. Василоев оставя торбата с домати на масата и оглежда критично стаята. Приближава се до телевизора, повдига с крак ъгъла на килима и свадливо наблюдава разликата в цвета на паркета.

ВАСИЛОЕВ

Изциклете го тоя паркет, бе Ани, заприличал е на плочник, уреждал съм го с толкова мъка от Кировския завод, вечен паркет, а сте му ебали майката...

Ани мълчи и му прави знак с ръка да се махне от полезрението ѝ, гледа телевизия. Василоев излиза нервно на терасата, връща се поразен.

ВАСИЛОЕВ

5 празни бутилки уиски и 3 от водка...Така правят големите творци, нали?!

(саркастично)

Пред Васил ли пие твоя шмекер?

АНИ

Татко!

ВАСИЛОЕВ

Татко!... Я ми кажи... Искам да кажа... Добре ли се държи с теб?

(пауза)

Обгрижва ли те като жена?

АНИ

Прекаляваш!

ВАСИЛОЕВ

(държи празна бутилка от много скъпа
водка)

Някой друг прекалява!

Дъщеря му е започнала да клати глава още преди Василоев да
хвърли бутилката на дивана и да излезе ядосан от хола.

31 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил, горчиво ухилен, кликва на други записи. Преглеждайки
останалите записи, Емил се надвесва смръщен над монитора.

32 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (ЗАПИС) – ДЕН

Холът. Васил рови в едно чекмедже, намира стара папка с
марки, изважда с пинсети няколко и ги прибира внимателно в
нова папчица.

33 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил е разгневен и клати глава заканително.

ЕМИЛ (V.O.)

Заложих капани с отрова в дома си и тайните
изпълниха като гладни плъхове! Няколко камери тук-
там и животът ми се изплези с лигав розов език.
Представа нямах какво ме очаква...

34 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

ПОКРИТИЕ на V.O.: Братият Емил обикаля из ателието...

35 ЕКСТ. КАФЕНЕ КРАЙ ПЪТЯ – ДЕН

Емил е седнал в кафенето отвън и зяпа на мобилния си
телефон камерата в стаята на Стария.

36 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (НА ЖИВО) – ДЕН

Баща му и майка му играят барбут.

37 ЕКСТ. КАФЕНЕ КРАЙ ПЪТЯ – ДЕН

Емил включва видео-картина от дома си

38 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, СТАЯТА НА ВАСИЛ (НА ЖИВО) – ДЕН

Ани тършува в разхвърляната стая на Васил – рови в дрехите и бюрото му, повдига дюшека, килима...

39 ЕКСТ. МАГИСТРАЛА – ДЕН

Луксозен автомобил се движи по магистрала.

40 ИНТ. АВТОМОБИЛЪТ НА ЕМИЛ – ДЕН

Шофира Емил, слуша незначително. Телефонен звън прекъсва музиката. На дисплея на аудиоуредбата се изписва "АНИ".

АНИ

Пристигна ли?

ЕМИЛ

Още пътувам.

АНИ

И двамата ми мъже днес пътуват...

ЕМИЛ

Васил къде пътува?...

АНИ

Васил замина с приятели за Добринище, да се возят на теснолинейката до гара Септември.

ЕМИЛ

Моля?!... Значи някои по-разсеяни пътници ще останат без портфейли и часовници...

АНИ

(след пауза)

Слушай!...Прерових стаята и дрехите на Васил – не намерих нищо крадено.

ЕМИЛ
Знам.

АНИ
Как така знаеш?

ЕМИЛ
Амиии... Защо да държи плячката вкъщи? Не е толкова тъп.
(пауза)
Радвай се на свободата
и остави разследването на мен...

Емил паркира колата си до игрище за мини-футбол.

41 ЕКСТ. СПОРТНО ИГРИЩЕ – НОЩ

Спортно игрище. Футболно мачле на малки вратички, отборите са по 5-6 човека. Пряк свободен удар. Нападателят – кисел люлински гъзар, който ще изпълнява удара, е застанал разкрачен като Кристиано Роналдо. Нападателят се засилва и вкарва гол. Голмайсторът ликува по роналдовски позьорски, съотборниците му, възторжени се втурват към него.

От общия план, в който виждаме голям снимачен екип в и около игрището, става ясно, че сцената е част от рекламен клип.

Изведнъж от тълпата изскача млад мъж /ДЖИМИ КАНЕВ, 30/ и започва да крещи на актьора, след което му демонстрира как трябва да изиграе сцената. Останалите са притихнали. Зад камера на голям статив се подава физиономията на оператор. Екипът на терен изчаква Канев да даде наставления на актьора и на... режисьора. В този момент виждаме как Емил разговаря с някаква красива жена /НИЯ, 40/. Застанали са встрани от терена на снимките, където Канев застава угоднически до група костюмари, очевидно клиентите...

ЕМИЛ
Малко сложна атмосферата, а?...

Емил сочи с глава към Канев, който се е развихрил да показва точния удар на актьора.

ЕМИЛ

Новата звезда много надъхана?

НИЯ

Канев? Справя се много добре. А ти – като говориш без глаголи, започвам да се притеснявам.

Емил поглежда към терена, където Канев продължава да се кара нещо на актьора и оператора.

ЕМИЛ

(След пауза, в която гледа как Канев шумно и изнесено дава наставления на екипа, което усмихнат се обръща към клиента: "Нали това е посоката, г-н Соколов"?)

Това никога не съм го можел. Тези пируети пред клиента.

НИЯ

Пируети?! Това е първата голяма реклама за годината. Три снимачни – тая нощ Петрич, утре Банско, в сряда – Велинград... Преди снимахме по десет такива на сезон, сега на година я дойдат три, я не.

Емил се усмихва уморено.

ЕМИЛ

И?

НИЯ

И?! Все едно падаш от небето! Имаме проблем! Трябват 100К до края на месеца. Тримесечието свършва, ние сме назад. Тая реклама ще ни оправи мача. Затова слушам, гледам и се радвам.

ЕМИЛ

(сякаш не я чува)

Васко бара, деба...

НИЯ

Бара?

ЕМИЛ

Краде...

НИЯ
Кого краде?

ЕМИЛ
Баща ми, баща си...

НИЯ
(смутена, овладява се)
Не може просто така да краде, брат... Да не си му
спрял джобните?
(пауза)
Какво е тафил?

ЕМИЛ
Антики.

НИЯ
Не се ебавай. Кво – марки, пендари?

ЕМИЛ
По-лошо. Ибрици...
(пауза)
И марки – да!

Двамата се смеят някак облекчено. Към тях се доближава
Канев.

КАНЕВ
Здрасти, бос. Добре дошъл на фронта.

Емил стиска протегнатата ръка, усмихва се, потупва по гърба
Канев, но не отговаря. Канев се обръща към Ния.

КАНЕВ
Викам да отложим почивката, докато не приключим с
тая сцена... Няма да им изстине кюфтето...

Ния кима с глава и се обръща към съдружника си...

НИЯ
Говори с някой психотерапевт. Имаш ли човек?

ЕМИЛ
(намига й)
Свършено е вече.

НИЯ

Ще останеш ли?

42 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ – НОЩ

Женско парти в хола на Борилови. Сред приятелките на Ани има различни типове жени: НИНА /40/ – много красива, малко курвенски тип, ГРЕТА /40+/ – невзрачна и приказлива, ДАРЕТО /55/ – изискана, поддържана, с платинена коса и КРИСИ /35/ – мълчалива, стилна, късоподстригана. Очевидни са щетите от купона, който е след пика си – разлято червено вино върху покривката. Жените слушат ухилени Нина.

НИНА

И той ѝ вика: «Можеш ли да ми направиш една свирка?» «Не мога» «Ми, колкото можеш.»

Жените се хият шумно. Ани отпива голяма глътка и се задавя. В чашата не е останало почти нищо. Останалите утихват и я гледат малко стреснати.

ГРЕТА

Всички проблеми идват от нередовно пиене.

Ани показва празната си чаша, останалите се смеят.

Ани си сипва поредна чашка. Ръката ѝ потреперва, разлива по стъклената маса, тя се усмихва виновно. Криси грабва салфетка и попива разлятото...

НИНА

Като бяхме малки, си беше нормална. После кво ти стана, та спря да пиеш?

АНИ

Спря да ми харесва...

(отпива глътка)

Сега взе да ми харесва...

Смеят се, Ани също...Отпиват. Обръщат се към 55-годишната дама.

ДАРЕТО

Без алкохол животът е суров и досадно дълъг...

Грета ръкопляска. Останалите мълчат в очакване на следваща мъдрост.

ДАРЕТО

С алкохол животът е суров и измамно смислен.

НИНА

Което го прави безмислен?

ДАРЕТО

Кое?...Животът? Може...Не и алкохолът!

Дарето отпива жадна глътка от червеното си вино.

ГРЕТА

На този етап от веселбата почтените мъже си викат момичета! Ние си викаме такси.... Ебати! Пррротив!
(прозявка)

ДАРЕТО

Ми то е същото, бе майка. Както си се куррррдисала, таксиджията сто процента ще се опита да те оправи...

НИНА

При това безплатно... А може да изкараш и един куррррс фри...

ДАРЕТО

Аз искам такси! Спешно...
(смях)

Хилят се. Телефонът на Нина звъни.

НИНА

Да, благодаря. Слизаме.
(затваря)
Ето бе, Даре.

Смеят се бурно, докато Дарето се облича и дава знак на Грета да направи същото. Без ропот към тях се добавя и Нина.

ДАРЕТО

Криси, ти майка, не искаш ли таксиджия?

КРИСИ

Аз съм на две крачки, ще си ходя пеша.
(към Ани)
Ще ти помогна да разтребиш и тръгвам.

Когато се чува как трите приятелки затварят вратата след себе си, Ани видимо се отпуска и клатейки се, сяда на дивана. Постепенно полягва настрани... Криси вече се е доближила до дивана и е клекнала до Ани.

КРИСИ
Добре ли си?

АНИ
(смее се, заваля)
Уууф! Май ме хвана.

КРИСИ
Сега ще ти стане по-добре.

Криси сваля обувките ѝ, вдига краката ѝ на дивана и поставя главата ѝ върху възглавница.

КРИСИ
(сяда на дивана и вдига главата на Ани)
Трябва да е на високо. Ще те масажирам леко...

Криси вече я масажира внимателно. Ани се отпуска съвсем и ляга по гръб.

АНИ
(пиянски)
Ама, че хубаво... Мноооого си добра...

Криси се усмихва и продължава да я масажира. По слепоочията, по врата, по ключиците. Седнала е на ръба на дивана...

КРИСИ
Не ми е много удобно.

АНИ
Не се притеснявай...

КРИСИ
Не, не!... Не ми е удобно на ръцете. Трябва да променим позицията.

Ани послушно се изправя на лакет, блузката ѝ се е разкопчала. Криси ѝ помага да седне и застава зад нея. Масажът продължава, ръцете на Криси смело масажират раменете, врата, горната част на гърдите на Ани. Тя е

порозовяла от удоволствие... Ръцете на Криси стават нахални. Блузката е изцяло разкопчана, сутиенът е смъкнат покрай раменете, главата на Ани е отпусната назад, почти върху раменете на плътно прилепената и очевидно възбудена масажистка. Безмълвно и без колебание Криси се навежда и нежно целува врата на Ани. После рамото ѝ. Устните ѝ се преместват от другата страна, докато ръцете ѝ като че случайно поемат настръхналите гърди на Ани, която също е възбудена от масажа. Отпуснала се е безметежно в ръцете на спасителката си. Криси я оставя да легне на дивана, премества се ловко пред нея и продължава да я обсипва с тихи и нежни целувки. Когато стига до устните ѝ, Ани леко се противи, но не успява да я отблъсне и в крайна сметка ръцете ѝ остават протегнати напред. Целувката на Криси постепенно я обезсилва и Ани нежно прегръща масажистката.

43 ИНТ. АВТОМОБИЛЪТ НА ЕМИЛ/СПОРТНО ИГРИЩЕ – НОЩ

Емил е пред таблета си в купето на колата. Екипът продължава да снима клип в далечината. Емил очевидно е наблюдавал целия епизод. Той е объркан и гледа без да мига. На монитора му ясно се вижда как ръцете на Криси са настойчиви, тя прониква под бикините на Ани с едната си ръка, а с другата гали косата ѝ и масажира врата ѝ. Ани започва много бързо да стене и да се огъва като змиорка под майсторските пръсти на когнитивния психотерапевт. Без да спира да я стимулира и целува, Криси се спуска все по-надолу, докато накрая не се озовава между краката на Ани... Емил обръща таблета си с екрана надолу гледа в една точка известно време с ледена физиономиялюбопитството му надделява и го обръща отново към себе си....Гледа известно време, като ние чуваме само звуци. Лицето му преминава през състояние на любопитство и недоумение.

44 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Васил и дядо му играят барбут. Васил хвърля заровете и се усмихва тържествено. Васко очевидно бие, понеже Стария е артистично недоволен.

СТАРИЯ

Храни куче да те лае...

ВАСИЛ

Всичко е въпрос на зар, казваше дядо ми.

Смеят се. После Стария се присеща нещо.

СТАРИЯ

На зар викаш...

Стария хвърля дървените зарове настрани. Изправя се възбудено на лакът.

СТАРИЯ

Чакай! Я, дай ми оная кутийка...

Васко отива и с любопитство взима кутийката от слонова кост. Стария вади от вътре пожълтели костени зарчета. Държи ги благоговейно в шепа.

СТАРИЯ

Слонова кост! Бяха пет. За барбут и генерал. Ама ги изпогубихме. Дядо ми играеше и табла с тях. Донесени са от Йерусалим преди... 120-130 години.

Васил взима зарчетата в ръка с респект.

Младежът хвърля три единици. Стария е объркан...

СТАРИЯ

Хилядарка отраз?! Със заровете на Хаджи Борил?

СТАРИЯ

Край, свърши тая игра!

Двамата се хият. Васил разглежда зарчетата с интерес. Дядо му се пресяга и малко грубо му ги отнема, после се усмихва и ги затваря в шепа.

СТАРИЯ

Има някои вещи, които... Някои съвсем обикновени наглед, очукани, орфани работи, които обаче носят... много енергия има в тях. Тия боклуци повече са ценни за душата, отколкото за джоба. Пътешествие във времето, Васе. Спомен от любимия дядо. Не го разбираш, нали?!

Васил прегръща дядо си.

ВАСИЛ

Не си ми любимия дядо...

Стария се усмихва лукаво.

СТАРИЯ

Ама съм по-глупавия дядо! Генерала сигурно е скрил валтерите в сейфа на МВР. Като си отида, моите вехтории ще останат за теб, Васе. Вехториите... Знаеш ли с времето колко се вдига цената им?!

Васко мълчи смутено. Стария протяга ръката със заровете към Васко.

СТАРИЯ

Айде, духни. Няма да чупим традицията.

Васил с досада прави крачка назад.

ВАСИЛ

Детска радост, шарени бонбонки!

Смеят се. Васил духа с досада. Стария отваря ръката си и вътре – чудо, вместо заровете – стар часовник "Омега". Сребърен. Със синджир. Васил примигва от изненада. Старецът се смее шумно.

СТАРИЯ

Фокус-мокус, колега. Твоя е тази "Омега".

Васил разглежда часовника като омагьосан. Наистина е стар, ценен и красив.

СТАРИЯ

Тоя е купен от майката на баба ти. На женевското езеро. Преди девети...

Васил е впечатлен. Прекъсва дядо си. Протяга ръката с часовника обратно към дядо си.

ВАСИЛ

Къв девети, бе дядо?... Не мога да го взема сега...

СТАРИЯ

Твой си е. Само...не го продавай като бинокъла...
(паузата е тягостна)

Васил «потъва в земята от срам», свежда глава, паузата е тягостна.

СТАРИЯ
Защо, Васе?!

Васил се разстройва истински, шепне...

ВАСИЛ
Трябваше да купя скок...С парашут...
Цвети има рожден ден. Само за това говори...

Стария проумява чутото и се усмихва с облекчение.

СТАРИЯ
Цвети...Еееей...любов
(роши косата му, усмихва се широко)
Трябваше да кажеш, бе, Васе...

ВАСИЛ
Ще ги върна! Знам къде са...

45 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ / СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Телефонът на Емил звъни. На компютъра пред него се вижда как Стария стои напрегнат с телефон на ухото. Емил ухилен вдига.

ЕМИЛ
(с преправен дрезгав глас)
Чао, дон Корлеоне!

СТАРИЯ
(превъзбудено)
Емо, готово! Всичко разбрах. Малкия е умно дете.
Наясно е, че е стрешил. Мисля, че всичко свърши...
Аз простих! Моля те, затворете този случай...

ЕМИЛ
Добре, Професоре. Дано да си прав! Че днес не ти е ден... поне на барбут! Или генерал играхте?

СТАРИЯ
На генерал да играе с другия си дядо...

Смеят се.

ЕМИЛ

Не и със зарове на Хаджи Борил

Стария поглежда стреснато, сетил се е, че е бил наблюдаван, поглежда намръщено към камерката...

ЕМИЛ

Фокусът със старата омега на дядо почти ме разплака....

Стария се усмихва, клати глава.

СТАРИЯ

А! И, Емко, купи най-после тая енциклопедия на Ларус?!...Моля те!

46 ЕКСТ. ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил излиза от къщата в двора, когато вижда Ани и някаква красива жена. Те говорят оживено на тротоара. Когато се доближава, Емил разпознава Криси. Настъпва неловка тишина, от която Ани се измъква.

АНИ

Криси е колежка, когнитивен психотерапевт...

Емил...

КРИСИ

Всички познаваме мъжа ти...

Емил поклаща глава театрално, но безмълвно и със сериозно изражение.

АНИ

Имаме съвместен пленум следващата седмица. И го обсъдихме...

Емил ги гледа с едва прикрита насмешка, вдига две ръце, като да каже "ваша работа...". Криси целува Ани, казва «довиждане» на Борилов и тръгва. Ани я докосва по рамото, миг преди да се обърне. Емил и Ани стоят на разстояние един от друг.

ЕМИЛ

Много е готина! В какво е тясна?...

АНИ

(усмихва се горчиво)

Не е тесен специалист... Обратна е, не е за теб.

Макар че е шокиран от бързото признание за Криси, Емил се усмихва и гледа жена си нагло.

ЕМИЛ

За теб е, така ли?...

Ани го поглежда смутено и въпросително. Емил се усеща, че се издава и рязко сменя темата.

ЕМИЛ

Стария ме увери, че малкото лайно няма да пипа чуждо повече...

АНИ

Увери те?!... Какво му е казал?...

ЕМИЛ

Няма значение... И няма никакви нива на серотонин или проблеми в преден лоб! Никаква трудна възраст и нещастливост, д-р Ани, Васко е направил всичко това заради Цеци...

АНИ

Кой Цеци?

ЕМИЛ

Гаджето, д-р Борилова, гаджето Цеци! Цвети, Цвета-Цветанка. Две години по-голямото красиво момиче, с което се... целува синът ти.

АНИ

(прекъсва го панически)

И? Какво е направил за нея? Да не е бременна?...
Аборт ли ще правят?

Емил се усмихва цинично.

ЕМИЛ

Първо ще скочат с парашут.

АНИ

(след пауза)

Пак твоите идиотски метафори?! Емил, моля те, кажи ми какво знаеш?

ЕМИЛ

(отегчено)

Разменил е цял скрин със скъпоценности за един полет с парашут. Мило, нали?

(пауза)

Путьо като баща си...

Ани го гледа изпитателно, клатейки глава. След известна пауза, успокоена и дори леко усмихната промълвява.

АНИ

Всъщност, не е зле...

ЕМИЛ

Да, можеше и по-зле да е...

Усмихва се нелепо и тръгва, като на тротоара, дава път на красива млада жена, която леко кокетничи, разминавайки се с него.

ЕМИЛ (V.O.)

Точно тук и сега, в този ароматен летен ден, в който животът изглеждаше измамно лесен, експериментът можеше да свърши. Трябваше да махна камерите, да ги прибера в някой кашон и да забравя. Аз обаче реших друго...

ПОКРИТИЕ на V.O.: Емил стои загледан в красивата млада жена, която се отдалечава.

47 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КУХНЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Кухнята на агенцията. Чочо и красиво девойче /Стажантка/ си правят сандвичи от подръчни материали.

ЧОЧО

Много си красива с тая рокля. Може да те изведе довечера – имам два билета за градския транспорт...

Стажантката се смее бурно, малко курвенски...

СТАЖАНТКА

Много си смешен... Ама що не ти ползваш с жена си?

ЧОЧО

Тя има карта...

СТАЖАНТКА

Значи се вози на много линии.

Стажантката се хили и излиза от пушалнята. Чочо гледа след нея и заканително промърморва «Как ще те повозя аз тебе». После небрежно си вади сопол, поглежда го крадешком, почудва се малко и го залепва от вътрешната страна на масата...

48 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА (ЗАПИС) - ДЕН

Заседателната зала в рекламната агенция. Представители на Продуцентска компания чакат среща с шефката на Агенцията. От коридора ясно се чува гласа на Рада: «Продуцента и режисьора са тука, кажете на шефката...». В този момент Веска влиза в заседателната с кафе и вода.

ВЕСКА

Има водичка, кафенце. Ако искате солетки, бисквитки...

РЕЖИСЬОР

Няма нужда. Всичко е точно

Секретарката излиза, двамата остават отново сами.

РЕЖИСЬОР

Солетки, бисквитки. Всеки път като на задушница...

ПРОДУЦЕНТ

...почерпка за отдавна умрели идеи...

РЕЖИСЬОР

(усмихва се в съгласие)

Бахти идеите! Това го има още за пет банки...

ПРОДУЦЕНТ

Важен им е кеш-бека, бате. Идеите...

РЕЖИСЬОР

...плуват във въздуха

ПРОДУЦЕНТ

Лайнарите вдигат процента пак... Алчни копелета.

РЕЖИСЬОРЪТ

Не мога да ги дишам! Курви! Педали! Сноби!

Шибаняци!..

Двамата се смеят. В залата влиза Ния. Двамата стават на крака. Продуцентът целува ръка. Режисьорът се ограничава с мазна усмивка.

НИЯ

Сега ще дойдат колегите. Нещо предложиха ли ви?

РЕЖИСЬОРЪТ

(вдига водичката)

Повече от обичайното...

Тримата се усмихват. В залата влизат Канев и криейтивите, продуцентът и режисьорът скачат ухилени до ушите.

КАНЕВ

Здрасти! Хванахте ли идеята за рогата?...

РЕЖИСЬОРЪТ

Идеята е жестока! Направо ни убихте...

ПРОДУЦЕНТЪТ

(поглежда партньора си първо изненадано)

Много сме ексайтид.

РЕЖИСЬОРЪТ

Направо сме хепи...

49 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПУШАЛНЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Пушалнята на агенцията. ПЕПА/35/, КАНЕВ/30/, АЧО/25/ и РОЗА/25/седят в уютната пушалня и бърбят. Влиза РАДА/35/.

РАДА

Чухте ли? Арабите пак са се клали... До Синагогата... Единият се опитал да спре такси, целият в кръв, и се строполил мъртъв. Представяш ли си?

ПЕПА

Ужас! Не смея да мина покрай халите вече, а
козметичката ми е на «Богомил» и «Мария Луиза»...

РАДА

Еми, ще космясваме, кака, бетер мужахидинките...

Двете се смеят, Пепа „суче мустак и глади брада“...

КАНЕВ

Мужахидините нямат мустаци.

Двете жени не го отразяват, гасят си цигарите една след
друга в масивния пепелник с надпис СНОБ...

РОЗА

Борилов май пак пише книга, не се вясва много?

РАДА

Такъв му е маниера на Емил, работи у дома
повече...

ПЕПА

Има си студио и там пише, когато...

РАДА

Да, ама не е писал книга от...колко
станаха...седем години.

КАНЕВ

Ми той има само една...

РОЗА

Една, ама за пет! Книгата на Борилов е най-доброто
писано на кирилица последните десет години.

АЧО

(през кашлица)

Ти па откога четеш кирилица?...

Останалите се смеят, Канев е запалил ароматизирана пуретка.

АЧО

(към Канев)

Гаси тоя ошав бе, муха...

Смеят се. Ачо продължава да кашля.

КАНЕВ

Що стоиш тука като кашляш?

Ачо излиза кисел от пушалнята.

РАДА

Не е от цигарите... Има няква гадна алергия.

50 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, РЕЦЕПЦИЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Рецепцията на агенцията. Секретарката Веска /35/води разговор по телефона.

ВЕСКА

Аз да не съм Хари Потър, бе, другарю Манчев. Как да ви дам нещо, дето не е произведено още?... Ще се сетите в петък, в пет часа, да работим ние после в почивните дни. Забрави!..Айде, че ми звъни другата линия.. Ало.. (изведнъж тихо, меко и уважително) Марге, кажи, душко...Разбира се... Ще се опитаме, да,да, ще отлепим още в петък по обед...Не, няма проблем, запази ни една на приземния, до спа-то, да.... Цунки!

Затваря телефона, затваря очи, отпуска се на стола с айфон в ръка.

ВЕСКА

Ало, що си вкъщи бе, момко...Баща ти кво прави?

Ядохте ли? Чипс?!

(внезапно започва да шепне)

Чакай малко, стой така!

В този момент се появява Ния, секретарката Веска обиграно имитира служебен разговор.

ВЕСКА

Да, да... Да, разбира се, наш акаунт и копирайтьр трябва да присъстват. Ще ви изпратим потвърждение за срещата...

Ния не я отразява и влиза в стаята на копирите...

ВЕСКА

...Там ли си още? И кво викаш, чипс, а? Вие прости ли сте нещо? Има грах с телешко... В хладилника, къде, не е в пералнята...

51 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил продължава да преглежда записи от агенцията.

52 OMITTED

53 OMITTED

54 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КУХНЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Кухнята на агенцията. Друг ден. КАНЕВ, РОЗА , РАДА, ПЕПА.

ЕМА

Беше гениална идеята на Емил да се снимат китайци за реклама на БГ банка... Метафора на множественост... Екзотика. Отличава се от всичко останало...

РОЗА

Емо винаги обръща нещата с краката нагоре и така, по някакво чудо, се получава пълна хармония с очаквания резултат...

КАНЕВ

Като бях докторант в Хумболтовия университет, ни учеха, че да направиш простото сложно е банално; да направиш сложното просто – това е креативност! Апропо, мисълта е на Чарлз Мингъс.

Останалите го гледат с недоумение... Рада прави движение с ръка «малеее,мале...»

РАДА

Тва да не е кмета на Лондон...

Смеят се. Канев продължава хладнокръвно.

КАНЕВ

Хумболтовия е култов, но Оксфорд е единственото

място, където могат да те научат на нещо. Обаче тая стипендия от Колумбийския ми обърка ритъма... Иначе трябваше да бачкам в Лондон, докато уча, а така си гледах кефа две години в Щатите...В Мексико си скъсах гъза в една правителствена агенция, 6 месеца практика е като 6 години асистент в Европейския парламент...

В стаята влетява Ачо.

АЧО

(агресивно)

...И ми писна да качвате квото ви падне на ефтипито, без да ми казвате. Този път ви докладвам, оправяйте се с Ния!

Гледат го с недоумение. Ачо излиза и тръшва вратата.

54А ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПЕЧАТНИЦА - ДЕН

Голям плакат бавно излиза от принтера. Дончо го взима и го гледа внимателно. Влиза Ема...

ЕМА

...Отивам до барчето. Искаш ли нещо за ядене?

ДОНЧО

...Не, Еми, мерси.

ЕМА

Ще се издушиш тука, бе. Вземи проветри.

Ема излиза, Дончо преглежда за последно плаката и го оставя върху купчина други плакати. Взима си няколко солети от пакетчето върху принтера и пуска нов принт.

55 OMITTED

56 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА (ЗАПИС) - ДЕН

Канев гледа чуждоезична реклама на вино, под която звучи нежна музика. Връща записа, гледа кадър от реклама, в която капка вино се стича по етикета на бутилката, взима химикал и записва нещо на лист хартия. Малко неясно се чува мъжки

дикторски глас, който казва.

ГЛАС НА АНГЛИЙСКИ

...red wine from Adriatic region...

57 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - ДЕН

Емил преминава на друг запис.

58 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА (ЗАПИС) - ВЕЧЕР

Тунчев и Ния си говорят нещо на по чаша уиски. Влиза секретарката Веска, смутена е, че заварва хора...

ВЕСКА

Ох, вие тука ли сте?! Тъкмо щях да пусна алармата.

Аз нали, винаги последна...

(смее се)

Вие нали ще я пуснете...като свършите?

След като се чува хлопването на входната врата, Тунчев бързо се изправя и се озовава до Ния, придърпва я към себе си и започва да я целува. Тя отвърща с готовност. Тунчев я поставя да седне на масата и трескаво се намества между разтворените ѝ крака...

59 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

Брадясалият Емил в ателието е пред компютъра си, на който върви записът с Ния и Тунчев. Спира го и започва да пише.

ЕМИЛ (V.O.)

Една неделя сложих камери навсякъде! Монтирах камера дори в кабинета на Д-р Борилова. Чувствах неудържима тяга към тайния живот на другите. Здравият разум при мен боледува. Когато живея скучно- умирам. Но сега шареното птиче беше кацнало на рамото ми... Вече нямаше връщане назад. Писането е единственото занимание, което ме укротява. Трябваше да преживея ада с камерите лично, за да го опиша. Трябваше отново да се превърна в герой на сюжета. Така написах и първата си книга. Ласкаех се от мисълта, че това са правила и други средняци като мен - Керуак,

Бърджис, Буковски... Бях се сраснал с героя от бъдещата книга. Това ме правеше щастлив по някакъв особено перверзен начин. Щях да се превърна в Господ!...

60 ИНТ. АГЕНЦИЯТА (ЗАПИС) – ДЕН

От висока гледна точка виждаме отблизо съсредоточеното лице на Емил, възкачен върху бюро, довършващ монтажа на скрита камера.

61 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил гледа на компютъра си туториал за шпионски очила. Към компютъра му, свързани с кабел, се зареждат батериите на истински шпионски очила.

62 ИНТ. АГЕНЦИЯТА – ДЕН

Емил е пред стена в офиса, окичена със смешни соц-табели: „Образцов дом“, „Бакшишът е причина за влошаване реда и качеството на телешките услуги“, „При управителя се влиза само при голяма нужда“, „Селянино, изми ли си яйцата“ и пр. Самодоволно усмихнат, Емил окачва нова табела: „Постоянно видеонаблюдение“.

63 ЕКСТ. УЛИЦА (ЗАПИС ОТ ОЧИЛАТА) – ДЕН

Емил, пременен с шпионски очила се гледа втречено в огледалото на магазин. Изглежда доволен. Тръгва по улицата, разминава се с минувачи. Заглежда се в красива жена, която минавайки покрай него му се усмихва, обръща се след нея. Видеото, буквално показващо какво вижда ходещият Емил е леко невротично. Минавайки покрай някаква сграда, Емил се заглежда в охранителната камера, поставена над входа ѝ, и се спира, насочил поглед към нея.

Горна гледна точка от охранителната камера:

Премененият с шпионски очила Емил гледа нагло в обектива на охранителната камера и ѝ маха с ръка, сякаш поздравява, тези които гледат видеото. Завършва любезния си поздрав, като внезапно показва среден пръст на камерата и тръгва,

излизайки от обсега й.

64 ИНТ. КАБИНЕТЪТ НА Д-Р АНИ БОРИЛОВА – ДЕН

Срещу д-р Борилова на диванчето седи привлекателна жена на нейната възраст – поддържана, добре облечена, с ярко червило.

АНИ

Изнесе се?...

ЖЕНАТА

Да, изнесе се, преди месец!... Сега живее с 28-годишната си секретарка...

АНИ

Нали знаеш, че се случва често при мъжете, точно в тази възраст е повърхностно. Временно залитане, знаеш, което...

ЖЕНАТА

...Зная само, че се чувствам зле. Безсмислена се чувствам. Предадена умишлено...Подло, в последния момент...

АНИ

Какво имаш предвид, в последния момент. Ти си...

ЖЕНАТА

(избухва)

Ооо, не ми казвай какво съм. Майка на пораснало момиче, почти на годините на онова курве...

(пауза, в която терапевтът също мълчи смутено)

Домакия с много опит? Жена с успешна кариера? Мога да се справя и сама?... Сама до края? Мога, да...

АНИ

(прекъсва я на свой ред)

Можеш! Можеш първо да не се фиксираш върху това! Можем да започнем отначало. Можем, все още да бъдем...

ЖЕНАТА

(отново я прекъсва)

Защо ми говориш като на дете? И в това нелепо
множествено... Можем, можем...

Ани е смутена, обляга се назад авторитетно и се приготвя да
обясни, когато жената продължава...

ЖЕНАТА

Не знам за теб, но да, аз съм фиксирана върху
това... предателство. Дълбоко и силно съм свързана
с този...подлец. Четвърт век! И не мога да разбера
какво и как стана изведнъж... Макар че трябва да
го очакваш, нали?...

АНИ

Обясняваме си всичко с хормоните, за удобство.
Мъжете в тази възраст...Всъщност става дума за
опортюнизъм! Мъжете са склонни да се възползват от
ситуацията! Вярват в библейското предопределение
на полове и възрасти. Че могат да правят деца
години след като жените им са безплодни крави...

Жената гледа опулено.

АНИ

Извинявай! Повечето мъже си го имат в натурата.
Атавизъм. В 70% от случаите минава като летен
грип. Говорите ли с него за това?

ЖЕНАТА

Ооо, той се лигави, плаче, извинява се, не можел
нищо да направи срещу това... Срещу любовта,
представяш ли си... Не можел да спи от притеснение
за мен, вдигал кръвно... Гадни глупости от гаден
инфантилен глупак!

АНИ

Какво обяснява той за ситуацията?

ЖЕНАТА

Най-баналните лъжи на света! Били сме изчерпани
един за друг. Била съм светица, не ме заслужавал.
Дошло му изневиделица. И най-долното – имал нужда
от свободата си! Каква свобода бе, инфантил?! По
цял ден е с нея в офиса, а после и в апартамента,
който е наел, за тях и 8-годишния ѝ син! Честито
Освобождение!

АНИ

(усмихва се лукаво)

Кажи ми, ти не чувстваш ли някакво облекчение от това... изчезване?

ЖЕНАТА

(глежда я изумено)

Какво облекчение, бе, Ани? Чувствам утежнение. Тягост нечовешка. Сама вечерям, сама се събуждам! Какво се "събуждам"? – почти не спя, въпреки ксанакса... Дъщеря ми е в Англия! ...Майка ми умря миналата година! Сега работя у дома, като кукувица... и ... като изляза с приятелка, след първата чашка почвам да плача...

(вади кърпичка от чантата си, но очите ѝ още са сухи)

Не се и чукам с никого от година... Не ми е леко, изтрещявам! Затова съм при теб, за мъничко шибано облекчение, ама ...

Жената се задавя, започва да хълца, разридава се. Сълзите ѝ потичат черни по бузите. Тогава Ани се навежда напред в опит да ѝ сипе чаша вода.

65 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Видеокартина от компютърен монитор. Виждаме продължението на случващото се в кабинета на Ани вече от високата гледна точка на скрита камера.

65А ИНТ. КАБИНЕТЪТ НА Д-Р АНИ БОРИЛОВА (НА ЖИВО) – ДЕН

Ани изпраща жената, затваря вратата и уморено разтърква слепоочията си. Приближава се до библиотеката, измъква дебела книга от рафта, а с другата ръка бърка в отворилата се празнина и изважда преполовена бутилка уиски. Отпива направо от бутилката.

65В ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил следи наживо на лаптопа си действието в кабинета на жена му. Вторачен в монитора, примигва невярващо с очи...

66 ИНТ. КАБИНЕТЪТ НА Д-Р АНИ БОРИЛОВА – ДЕН

...когато жена му отново отпива солидна глътка уиски.

67 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Вдига пълната си чаша с уиски в иронична наздравица...

ЕМИЛ (V.O.)

Знаех, че доктор Борилова се справя успешно с чуждите проблеми. Знаех, че може да прониква в най-дълбоките нива на човешката психика. Знаех колко изчерпана преминава вечер от единия към другия праг на рождената си къща. Знаех също, че не употребява алкохол. Но изглежда онова, което не знаех за Ани, също не беше малко...

ПОКРИТИЕ на V.O.: Емил вдигнал вежди мълчи пред монитора, пали цигара...

68 ИНТ. ВХОД НА АГЕНЦИЯТА, ВЕДОМСТВЕНО БАРЧЕ – ДЕН

Общ план на сградата на агенцията, на чиято фасада е поставен голям билборд "рекламна агенция "СНОВ". В пространството пред самата агенция е ведомственото ѝ барче. На една от масите различаваме Пепа, Чочо и Рада, на друга, встрани от тях – Емил и Ния.

Канев излиза от Агенцията и забелязва шефовете си. Минава през масата на Емил и Ния, които си говорят нещо.

КАНЕВ

Началство, извинявайте, че ви прекъсвам. Отивам до БАНКАТА. Някви последни инструкции?

НИЯ

Амиии... Само уточнете какви кратки версии на рекламата ще искат. Тва е.

КАНЕВ

Бос, много яки чепици!
(сочи новите червени маратонки на Емил)

Ния и Емил остават сами в сепарето. Емил сваля очилата...

ЕМИЛ

(като на себе си)

Джими Фъкинг Канев. Що Джим?

НИЯ

Димитър се казва момчето...От Добрич. И там го изговарят Джимитър. Джими... Пич е той.

Емил клати глава многозначително. Ния губи интерес към темата, отпива от розето си.

ЕМИЛ

Чакай, чакай сега... Кажи ми, как може да си на 30, да си завършил три университета и да имаш 14 години стаж в рекламни агенции на три континента. Твоят човек...Трябва да го държим под око...

НИЯ

Ооо, стига по тая тема. Работи яко момчето, има идеи, кво искаш? Дреме ми на ханша колко стаж има.

ЕМИЛ

(примирено)

Идеите викаш... Ти да не го плъзгаш това яре?

НИЯ

Не!

(с вдигнати вежди и апломб)

Плъзгам Тунчев

ЕМИЛ

Знам...

НИЯ

Моля? Откъде знаеш?

ЕМИЛ

(сконфузено)

Не че знам, досещах се, личи си.

НИЯ

(пауза)

Жалко, мислех се за по-добра актриса.

ЕМИЛ

(пауза)

Що с Тунчев?

НИЯ

Де да знам, загражда ме отдавна... обеди, вечери, цветя... Бил в студени отношения с жена си, спели в различни стаи... Говори ми ги такива, без да питам. Била съм толкова различна от нея, толкова ме харесвал... И една вечер...

ЕМИЛ

Шлики-шльоки.

НИЯ

...в офиса, в заседателната зала. Ужасна съм, знам.

Засмиват се вяло и замълчават умислени.

ЕМИЛ

Влюбена ли си?

НИЯ

Самотна съм.

Емил мълчи. Ния го поглежда сериозно.

НИЯ

Кво става с Васко?

69 ЕКСТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ТЕРАСА – НОЩ

Тераса на фамилната къща. Емил е с питие, привиква току-що влезлия си син навън.

ЕМИЛ

Знам за кражбите от месец, но дядо ти ме помоли да не те закачам. А аз имам респект към баща си! Кога смяташе да ни кажеш?

ВАСИЛ

(пребледнял, пелтечи)

Сори. Супер тъпо. Такова. Ебати. Тъъ, извинявай. Не знаех... Не си давах сметка... Ще си откупя всичко... Обещавам...

ЕМИЛ

С какво ще го откупиш? Като продадеш парашут?

ВАСКО

Дядо ли ти каза?

Емил кима с глава. Хваща сина си за лакътя.

ЕМИЛ

(ледено)

Дядо ти те спаси... Ако не беше той, щях да те хвана и да...

Васко е смутен от агресивността на баща си, но се опитва да пусне смешка, прекъсвайки Емил и оглеждайки височината на балкона и удобните места за хващане. Прави някакво паркур движение, салто, подскок, коремно...

ВАСИЛ

Няма човек в София, който може да ме хване...

Емил остава спокоен. Вади 500лв. от джоба си и ги подава грубичко на сина си.

ЕМИЛ

Опитай да си върнеш каквото може. Ще ти дам още пари...

Васко ги прибира гузно в задния си джоб.

ВАСКО

Ти... Как разбра?

Ани излиза на балкона. И чува как Васил пита баща си откъде е разбрал. Отговаря вместо Емил.

АНИ

Баща ти е видял броеницата... В раницата ти! Така е разбрал. Айде вътре. Вечерята чака.

Васил е шокиран. Очевидно отговорът го е смутил.

Ани смята разговора за приключен и някак облекчено се врътка и влиза в хола. Остава вратата отворена... Двамата мъже се гледат.

ВАСИЛ

Спрях! Съжалявам! Мислех, че е простено...

Емил клати глава в недоумение. Васил додава малко нагло,

въпреки доскорошната си гузност:

ВАСИЛ

Не съм ги слагал в раницата. Казвам го просто за изравняване на хипотезите...

И влиза в хола, без да дочака отговор.

70 ЕКСТ. РЕСТОРАНТ „СПАГЕТИ КИТЧЪН“-ДЕН

Съботен следобяд с приятели. Емил, Бисер, адвокат Тонев, бат Гаро, Румен Мага. Плазмен телевизор, обърнат към масата, върви мач на Локо, Бисер е ангажиран, останалите си пият кротко биричка и общуват... Емил забелязва на съседна маса как Джими Канев остава сам след остър диалог с красива девойка. Вика го с жест на масата.

ЕМИЛ

Ей, Джими... Кво правиш в махалата, бе...

Джими се обръща и се прави на изненадан.

ДЖИМИ

Ооо, бос...

ЕМИЛ

Ела, бе, ела седни малко при нас...

Джими вече е до масата и сяда на мястото до шефа си

ЕМИЛ

Пий една бира с пролетариата...Тая жертва що избяга?

ДЖИМИ

Не й харесаха скаридите...

Джими се смее подкупващо, Емил леко се усмихва, докато останалите го гледат все още хладно. Емил бута към него една току-що донесена бира. Представя мъжете на масата набързо.

ЕМИЛ

Приятели от махалата...Румен Мага- автомонтър,
(не подава ръка: „Да не те изцапам“)

адвокат Тонев
(вдига чашата с бира)
Бисер Локото – трябва да го познаваш-шеф на
кръчмата
(маха с гръб към компанията)
бат Гаро- художник естет!
(здрависва се крепко)
Ама, ква сме паплач
(смях)
Това е Джими. Работи при нас копирайтър.

РУМЕН
Аааа, копирайтър!
(към Тонев)
Кво беше тва?

АДВОКАТ ТОНЕВ
Де да знам.

Пресилен смях. В този момент мачът свършва при резултат 2 на 1 за Локо. Коментаторът прави анализ, докато Бисер намалява ТВ и се обръща към компанията. Бисер прави с две ръце „победа“, останалите се хият, Емил допива бирата си...

БИСЕР
Кво става сега? Пресъхнали ми изглеждате?...

АДВОКАТ ТОНЕВ
Кво да става...Канарчетата паднаха- трябва да черпиш...

ЕМИЛ
Айде, да почваме другия мач. Давай онова „невиждано уиски“, дето ми дуднеш една година за него...

Бисер се усмихва лукаво. Хваща един от сервитьорите за ръкава.

БИСЕР
Митак, почваме! Донеси цялата колекция, да видим тоя нос работи ли...

Смях, докато Емил обгрижва носа си със салфетка, а Бисер подрежда пред него четири малки чашки за дегустация...

Румен завързва очите на Емил с платнената салфетка от масата. Канев отпива бира и гледа с подмазвачески очички. Сервитьор донася няколко бутилки Гленфидих в кашонче и ги слага в краката на адвокат Тонев.

ТОНЕВ

Не можете да минете без нотариус

(смях)

Не знам що не си пиете ракията...Снобчета...

(смях)

Адвокатът изненадващо чевръсто сипва от различните бутилки Гленфидих в чашките и ги слага на масата с етикетите към себе си. Емил се протяга и с помощта на Румен набарва първата. В лявата ръка държи чаша студена вода. Отпива първото уиски и веднага казва...

ЕМИЛ

Солерата...

Адвокатът обръща към компанията „Гленфидих Солера ризърв, 15-годишен“. Мъжете на масата се кефят шумно и отпиват биричка. Джими се намества на стола си и гледа с любопитство...Румен подава следващата чашка на Емил, той отпива водичка, само помирисва второто уиски и плъзга чашата по масата, тя попада близо до Гаро...

ЕМИЛ

Това е 12-ката. Толко съм изпил от нея, че и в бира да ми я сипете, пак ще я позная...

Одобрителен смях, докато адвокат Тонев обръща към мъжете бутилката 12-годишен... Третата чашка се върти в ръката на Емил. Подушва я, отпива здрава глътка и издиша с кеф...

ЕМИЛ

Е, това е оня гленчо, дето ми го хвалиш, Биска!
Мноого дълбоко бърка тая глътка...От всичко има...Жестоко е!

Всички се смеят искрено, докато Емил с удоволствие понечва да допие чашката, но тя е вече в ръцете на бат Гаро. Адвокат Тонев с любопитство разглежда бутилката, на която пише „проджъктуенти“.

ТОНЕВ

Проект Хикс Хикс?..

БИСЕР

Проджект туенти...От всичко по много!...

ДЖИМИ

И това ли е Гленфидич?...

Никой не му отговаря. Дават на Емил четвъртата чашка. Той помирисва, поглъща една трета, издишва шумно...Напрежение...

ЕМИЛ

Ооо, с това няма изненади никога... Едно и също от сто години-меко до болка, печена ябълка, канела...18-ката, Бисере...

Адвокатът изважда последната бутилка, на която е обозначен надписът 18. Емил победоносно, под бурните аплаузи на колегите сваля превръзката от очите си.

РУМЕН

С такъв нос е лесно да усетиш, баце... И аз вадя голям жигльор, ама с твоя хобот...

Всички се смеят, Канев е изкуствен, Емил се обръща към него.

ЕМИЛ

(през смях)

Джими, ако наречеш този еликсир още веднъж Гленфидич- те връщам в Оксфорд да си доучиш.

Смеят се, Канев също... Гаро прелива в една обща чаша остатъците от дегустираното уиски и дискретно отпива от „коктейла“. Емил побутва Бисер, хият се.

БАТ ГАРО

Абсолютно еднакви са ми...Ама не са лоши...

Бурен смях от останалите. Сервитьор носи табла с наливна биричка.

АДВОКАТ ТОНЕВ

Носят още бира, значи ще приберат „проджекта“. Нали щеше да черпиш, бе?!

Бисер се ухилва и сочи на Тонев друг сервитьор, който носи огромно плато с вурстове, сръбски кебапчета, дроб на скара...

БИСЕР

Айде, пичове! Локо-шампион!

Мъжете ухилени скандират „Айде, Локо!“, вдигат наздравии. Адвокат Тонев подмята иронично „Ще ни дойдете на Герена...“ Смят се, докато сервитьорът разнася мезетата. Емил се потупва по корема с характерен жест и тръгва към тоалетната, взима си телефона, очилата му остават на масата разгънати и удобно обърнати към почти всички... Канев проследява движението на шефа си към ресторанта, докато останалите коментират случилото се... Румен е докопал „проджекта“ и го разглежда, адвокат Тонев го взима от ръцете му.

РУМЕН

4 от 4!...Пак позна сичко тоя пич...

БИСЕР

Това му е лесно на него! Той много тренира.../смях/

ТОНЕВ

Всяка вечер с различна бутилка...

РУМЕН

Аз съм така с булките.

Всички се смеят, освен Канев, който се е концентрирал.

КАНЕВ

Добре, бе, верно - а едно уиски в бирата? Ще го хване какво е другия път... На бас?

Останалите се колебаят. Канев слага небрежно 20 лева на масата. Румен веднага реагира и също оставя 20 лв.

РУМЕН

Контра. Ще го фане веднага...

ГАРИ

Реконтра! /смях/ Младежът е прав...Чак па да го хване какво е...

Гаро също вади 20 лева и ги слага до банкнотата на Джими.

71 ИНТ. ТОАЛЕТНАТА НА РЕСТОРАНТА – ДЕН

Виждаме Емил в просторната тоалетна – наблюдава сцената на телефона си, усмихва се широко.

72 ЕКСТ. РЕСТОРАНТ (НА ЖИВО ОТ ОЧИЛАТА) – ДЕН

ВИДЕО ОТ ТЕЛЕФОННИЯ МОНИТОР.

Бисер вади 20 кинта и безмълвно ги слага до парите на Румен. Сега всички гледат към адвоката.

АДВОКАТ ТОНЕВ

Като гледам така и тая игра има нужда от неутрален нотариус...

Смеят се, докато доайенът прибира 80-те лева под една салфетка. Бисер се изправя до масата, където са четирите бутилки Гленфидикх.

БИСЕР

Кво ще му сипваме?

Румен отваря 12-ката и посяга да сипва.

КАНЕВ

Ааа, не! По-добре дайте 15-годишното...

Бисер отсипва от Солерата 50-тина грама в бирата на Емил.

73 ИНТ. РЕСТОРАНТ – ДЕН

РУМЕН

Идва!

Правят се, че нищо не е станало, като деца, направили беля. Емил се връща на масата и опитва от бирата си.

ЕМИЛ

А наздраве...

Всички се усмихват нелепо и отпиват от бирите си, мълчат

разсеяно, или бърборят празно... Емил едва преглъща с погнуса бирата си, говорейки през смях.

ЕМИЛ

Е, верно ли сте толко тъпи, че няма да хвана уиски в бирата...

Всички викат и се смеят одобрително/ее, голем си бе.../Изчакват го да пийне още веднъж. Преглъща. Въздъхва тежко и като клати глава изговаря тихо:

ЕМИЛ

Бирата е топла и..не е българска!

Останалите викат „еее, ууу, мани ти бирата...“, той ги успокоява с жест.

ЕМИЛ

Що хабите Солерата, бе?

Бурен смях, одобрителни пляскания, потупване по Емил.

ЕМИЛ

Биска, ти ли си големия гявол?...

Всички с изключение на Канев продължават да ръкопляскат.

БИСЕР

Ти си гявол, как позна?!

Смях...Емил не отговаря...Канев е наглед развеселен от събитията, но очите му са сериозни...Вдигат на здравица с халбите. Адвокатът вади изпод салфетката 80-те лева и ги потърква в брадичката си.

ТОНЕВ

Два на два гласа... Няма чист победител. Ще трябва да се изпият...

Емил избухва в искрен смях. Бисер подава юмука си на Емо. Хилейки се, Емил също подава юмука си и леко се чукват. Камерата остава на Канев, който гледа в Емил с изкуствена усмивка.

74 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПУШАЛНЯТА – ДЕН

Там са Пепа, Рада, Роза и Канев. Влиза Емил.

ПЕПА

Шефе, докторите много са харесали слогана ти!
Искат го и за аутдоор...

ЕМИЛ

Кой слоган?

ПЕПА

„Не се лекувай на сяпо!“

ЕМИЛ

Ааа, ОК!

Емил взима от аптекката разтворим аспирин, пуска две
таблетки в половин чаша вода.

ПЕПА

(имитира тъмните му очила с пръсти)
Бос, не се лекувай на сяпо!

Смеят се.

РАДА

Емо, не съм те виждала с очила, ама ти отиват.
Тези крият събития от снощи, или са с диоптер?

Емил ги сваля и ги стъва притеснено в джоба си.

ЕМИЛ

(намигва)
Нисък диоптер...Не си виждам аспирин вече...

КАНЕВ

Значи са за старчес... за пресбиопия.

РАДА

За какво?!

КАНЕВ

(обърнат към прозореца)
За рефракционна недостатъчност, Радке, може би ти
е време да почетеш по въпроса.

Рада излиза ядосана. Емил гледа втренчено Канев. Роза разбира, че става неловко и сменя темата

РОЗА

Бос!? Ъъъ, такова, Емо, кажи ни както сме сега всички тука. Сънуваш ли ги тия абсурдни слогани, или ги крадеш от руснаците?!...
(избухват в смях)

Емил изпива аспирина на екс и хваща ръката на Роза.

ЕМИЛ

Да направиш простото сложно е банално, Розе...
Просто обръщам нещата с краката нагоре...

Не усеща, че цитира разговор, на който не е присъствал.
Роза е вцепенена. Канев също го поглежда стреснат. Емил го хваща малко грубо за рамото.

ЕМИЛ

После ще ми обясниш за рефракционната недостатъчност...
(намига на момичетата)
Хайде да ходим, че винарите ни чакат.

74А ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПУШАЛНЯ (НА ЖИВО) – ДЕН

На излизане от пушалнята Емил поглежда към камерата и намига гаменски.

75 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА – ДЕН

Модерна зала с елипсовидна маса. Големи монитори, удобни столове, закуски, сокове, колекция от нова марка вина „Дежа Вю“ – бели, червени, розе. Присъстват шефовете на агенцията Ния и Емил, Рада, Роза, Дончо, Джими Канев, Пепа и представителите на клиента – шефа ТУНЧЕВ/49/ и МАРИЯ/30/. Ния представя екипа си. Канев е спокоен, усмихнат!

НИЯ

Пепа е шеф на криейтива, Джими Канев – острието...
(смях)
Рада е акаунт, Роза следи проекта, Дончо прави графиките, нас ни знаете...
(сочи себе си и Емил)

ТУНЧЕВ

Мен ме знаете...

(смях)

Мария е енолог, но има толкова образования, че отговаря и за маркетинга и рекламата.

Канев се усмихва заинтригуван и побутва към красавицата каната с фреш.

НИЯ

(гледа лаптопа си)

Брифът за продукта е изключително изчерпателен...

Изключително изчерпани са и кашоните от самия продукт...

(колеблив смях)

... които безразсъдно изпратихте оня ден...

(силен смях)

Сега трябва да поработим... Така че, да се спрем в тоя широк кръг, на тв-клипа, докато и Емил е с нас – бащата на криейтива в тази агенция...

(смях)

Всички се обръщат към Емил. Мария също поглежда Емил свенливо. Той не отвърща на ничий поглед. Личи му, че не е много запознат и адекватен.

ЕМИЛ

Вината са много...хубави.

(разтрива слепоочията си, което предизвиква смях)

Джими Канев се е заел със сценария на рекламата, значи ще стане незабравима...

(Емил подава на Джими „камъче“)

Нали, Джими?!

Канев, поруменял от удоволствие, дава „камъче“, Мария го поглежда той ѝ намигва.

ЕМИЛ

Имаме ясно задание, имаме...хме...

(смях)

три кашона от артикула, за вдъхновение... Аз поне се вдъхнових добре снощи

(разтрива си врата. Тунчев се разсмява шумно, след него и останалите)

Сигурен съм, че и хората от криейтив отдела са се

запознали с продукта и биха могли, след проветряване на мозъка, да предложат варианти на сценария... Например в понеделник...Имаме пет дни...

Емил започва енергично да си разтрива слепоочието...

МАРИЯ

Само да напомня, че до понеделник, ако имаме предвид следващия, са три, не пет дни...

(смеят се)

Така де, ще отделим толкова време, колкото вие кажете. Отлагаме го две години вече, един понеделник в повече няма да разлее бъчвата.

(смях)

Имиджовата реклама за вино по принцип върши работа на всички винени къщи у нас. Искаме нещо предназначено. Да говори само на нас, само за нас... Да ни въвежда в спомени, стигнали в миналото до сърцето ни...Това е Дежа вю...

ТУНЧЕВ

(прекъсва я)

Точно така!

Тунчев, театрално разперил ръце към Мария, очаква продължение от асистентката си.

МАРИЯ

„Дежа Вю“е привкус на спомен и пресътворяване. То е пресъздаване на старото, наследеното през вековете, но изживявяно сега с нова страст и в нова атмосфера...

Хората от агенцията мълчат, Емил се разтрива, Ния се е усмихнала служебно. Канев изплясква няколко пъти, става неловко...

КАНЕВ

Такава презентация не съм чувал и в Бордо...

(Тунчев се е ухилил самодоволно)

Трябва да сме рязко посредствени, за да не поемем тази енергия и да не успеем поне малко да надстроим...

МАРИЯ

(прекъсва го)

...Така, благодаря, да довърша... Разполагайки с подобен силен бранд, имаме нужда от слоган, който да говори за специалното настроение, което те обхваща, когато ти се пие вино! Но и обратното- за настроението, което те обхваща, след като вече си пил вино....

КАНЕВ

(прекъсва я фанатично, с отявлен оксфордски акцент)

Ин дъ мууд фор уайн...имате предвид!? Ин дъ мууд фор уайн...

След кратката пауза, в която си личи, че всички са впечатлени, сега пък започва да пляска Тунчев...

ТУНЧЕВ

...Мнооого добре. Много на място. Слогана ви е готов! Това е то - свършена работа преди договора...

(смеят се)

Ние за сюжета имаме някои неща, референсии... Може да ги видите и сега... Миме, ти кво ще кажеш?

Мария кима с глава и отваря лаптопа си.

МАРИЯ

Само ще помоля за някаква флашка или по-добре хард диск?

Ния посяга небрежно към червения хард диск, подаващ се от чантата на Емил. Той внезапно я перва леко през ръката и гледайки строго, го прибира в чантата на лаптопа си. Тя вдига ръка, като че се предава.

НИЯ

Дайте един диск, бе!... Ще се изпотрепем с Емо!
(смеят се)

КАНЕВ

Спокойно! Имам диск.

Канев подава един диск на Мария, която го включва към

компютъра си и започва да прехвърля референсите.

НИЯ

Обичам такива срещи. Кратки и делови... Всичко изглежда ясно до следващия път, когато става ясно, че нещо не сме се разбрали...

Ния се изправя и делово стиска ръката на Тунчев. Останалите също се изправят, отбелязвайки края на срещата. Единствено Мария и Канев остават седнали, тъй като Мария все още прехвърля референси на диска на Канев.

КАНЕВ

В папката „Jimmy“ има някои мои реклами, реализирани през годините в големи европейски кампании... Много ще се радвам, ако ги погледнеш... Ти очевадно имаш енергия в криейтива! Харесва ми подхода ти.

Тя кима с усмивка, но погледът ѝ е отправен към Емил.

Останалите в залата, разговарят оживено, излизайки. Остават Канев, Мария и Емил, който мудно навива кабела от зарядното на лаптопа си.

КАНЕВ

(към Мария)

Да обсъдим идеи на кафе тия дни?

Мария не успява да отовори, когато чува гласа на Емил

ЕМИЛ

(без да поглежда Мария)

На кафе се раждат добрите идеи...

МАРИЯ

На вино – също.

Усмивва се на Канев и се обръща към Емил. Емил излиза от стаята, а Мария гледа усмихната след него.

76 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Емил гледа записи. Вижда първо запис на баща си през нощта.

77 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) - НОЩ

Стария гледа телевизор, чуваме коментар от актуалните събития... „Близко половината от убитите 84 души в атентата в Ница на 14 юли са чужденци - 38 души от 19 страни, обяви френското външно министерство“. Стария изведнъж се обръща към камерката и ѝ говори:

СТАРИЯ

Емкоо, Емо... Вече ме е страх да пусна телевизора. Всеки ден смърт... Много смърт... Страшна касапница... Страх ме е да си помисля какво време идва... За вас ме е страх. Човек в мойто положение би си отишъл направо с кеф, дето има една дума... /усмихва се лукаво/ Сине, намери ми тоя Ларус най - после, важно ми е, моля те...

В този момент в стаята влиза Светла с поднос и Стария млъква, като свежда поглед от камерата и се обръща на другата страна.

78 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

Емил търси запис с Мария, намира го.

79 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА (ЗАПИС) - ДЕН

Срещата от деня. Попада на епизод с усмихнатото лице на Мария. Тя е седнала встрани от Емил и го гледа косо, но камерата е уловила любопитния ѝ поглед фронтално. Между тях е само Канев.

МАРИЯ

Само да напомня, че до понеделник, ако имаме предвид следващия, са три, не пет дни...
(смеят се)

Така де, ще отделим толкова време, колкото вие кажете. Отлагаме го две години вече, един понеделник в повече няма да разлее бъчвата.

Емил забелязва през фронталния ракурс на скритата камера как всички са обърнали очи към Мария и че само той не се смее бурно. Отбелязва и Канев как я гледа. Тя е усмихната, ведра, жизнена, слуша внимателно и сериозно, когато говори Ния, а когато говори Емил - загадъчната усмивка не слиза от

лицето ѝ...

Връща многократно кадър с Мария, в който Канев ѝ говори нещо, а тя гледа в Емил! Усмива се. Поглажда си косата, за да има начин да погледне в Емил...

80 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Емил превърта записа напред и спира на момента, в който Емил излиза от стаята, а Мария гледа усмихната след него.

81 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Същата нощ. Емил е вперил поглед в снимката на усмихнатата лъчезарна Мария на страницата ѝ във фейсбук. Гледа още снимки – Мария на ски, в Рим... Разглежда профила ѝ – кога, къде е родена, къде е учила... Вижда своя роман в раздела „любими книги“. Плъзга курсура към полето „Добавяне на приятел“, но се отказва.

82 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Същата нощ. Емил търси записи в офиса, запечатали Мария. Попада на записа в пушалнята, където Мария говори с РОЗА (съученичка от гимназията), която работи в агенцията на Емил.

83 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПУШАЛНЯ (ЗАПИС) – ДЕН

Роза и Мария влизат в кухнята, прегръщат се, смеят се. Мария имитира някого.

МАРИЯ

Абракадабра сим салабим! 25! 25-ти номер на дъската! Така! Хайде бе, Розе, какво се услушваш като гърмян заек в люцерна ...

РОЗА

(смее се шумно)

Петров по химия! Бях го забравила! Чисто луд!

МАРИЯ

(имитация)

Изчислете масата в грама на един литър кислород,
ако той се намира при нормални условия.

Роза се хили и бърше насълзените си от смях очи. Сядат
около масата и постепенно се успокояват.

РОЗА

След гимназията ти загубих следите...

Телефонът на Мария звучи с някаква странна екзотична
мелодия. Тя го изключва.

МАРИЯ

Знаеш – първо Холандия – реклама, а после
маркетинг, накрая и това с виното в Рим...
Енологията ме закова съвсем. 7 години общо ми се
събраха в странство...

РОЗА

Що не си остана там?

МАРИЯ

Там сомелиета да искаш! Тук няма добри мениджъри в
тая област и...

РОЗА

Сега си добре при Тунчев?

МАРИЯ

И вие имате готин началник!...

Имитира го как прави камъче. Роза се смее шумно.

МАРИЯ

Прилича на Жан Рено.

(имитира го как почесва носа си и
разтрива слепоочието си)

А шефката е малко Мерил Стрийп в оня филм...

„Дяволът носи Прада“

(имитира жестовете на Ния)

Роза се смее на имитацията.

РОЗА

Станала си още по – добра в имитациите! Ния си
пада малко кучка! Втора година не ме пуска да си
довърша магистратурата. Не ми плаща и макс за

позицията.... Емо е пич! Но е по-рядко в агенцията. Само го усещаме как ни диша във врата...

Смеят се и двете.

МАРИЯ

Звучи вдъхновяващо...

РОЗА

Абе, ти нали не пиеше вино... А сега - сомелиер?

МАРИЯ

Енолог!

(смеят се)

Да, верно е. И сега не го пия! Но го обожествявам. Аз съм малко мъжката работа - предпочитам водчица, разни рибни мезенца...

РОЗА

Винаги си била хипарка...

Двете се смеят.

МАРИЯ

А се налага да разглеждам кристални чаши отблизо, да ближа младо вино и да чета лекции на свалячите. Това ги възбужда.

Смеят се бурно.

84 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

Емил прави стоп-кадър на смеха на двете момичета, който минава като покритие на долния В.О. Гледа стопкадъра с усмихнатата Мария със загадъчна усмивка.

ЕМИЛ (V.O.)

Нещо се беше случило по време на тази среща. Нещо различно, мистериозно, заредено с високо напрежение. Едва сега, на записа, успявах да се отърся от деня и да проумея... Това лице беше стояло в съзнанието ми цял ден, дълго и болезнено, като ярките контури на слънчевия диск, който наивно си погледнал с широко отворени очи...

85 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ДЕН

Кадърът прелива в друга действителност, когато един брадясал и изоставен Емил гледа същия стопкадър. Пише на лаптопа във файла на книгата.

ЕМИЛ/V.O./

Ако камерите не бяха уловили първата ни среща, Мария щеше да остане в паметта ми като неясен силует на отсрещния перон.

86 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, СПАЛНЯ – ДЕН

ДРУГ ДЕН: Мобилният на Емил звъни и го събужда. Поглежда дисплея, вижда кой го търси и се мръщи.

ЕМИЛ

Кажи, бе, Джими?!...

(изслушва кратко)

Не, буден съм, споко... Каква среща имахме?

(пауза)

Коя беше тая Мария?!...

(небрежно, вдигнал вежда)

Ааа, за виното... Почвайте без мене! Духом съм с вас...

Емил се усмихва лукаво и мързеливо се измъква от леглото...Отива в хола,отваря лаптопа си и пуска директните камери в Агенцията. Мария е сама в заседателната зала. Влиза Канев.

87 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА – ДЕН

Канев влиза в заседателната зала.

КАНЕВ

Успал се бил... Тва не го разбирам...Anywaу. Ще го видим в някой понеделник...

(усмихват се един на друг)

Готова ли си да чуеш шедьовъра?

(тя кима с очакване)

Завъртял съм се около слогана. Него смятам, го знаеш вече...

Мария кима с двусмислена усмивка.

КАНЕВ

Виждаме в кадър бутилка вино и празна кристална чаша. Виното е в една трета план – само горната част без етикета. Мъжка ръка сипва вино в кристалната чаша. Пиано. Лежер... Лек вечерен джаз. Красота! Ти знаеш... Ръката оставя бутилката на масата...Една съвършена капка вино се спуска по оросената бутилка и някак естествено на движението, по силата на неизбежна гравитация, започва да рисува по етикета...Оформя се екзотичен женски сулиет в многоцветна джази рокля. Анимиранията жена започва да се движи в ритъма на музиката. Танцът ѝ е заразителен, вълнуващ, музиката е позната, настроението е сигурно. Виждаме бутилката в цял план – жената танцува ефирно. Всичко е магично като Дежа вю. Пакшот с виното и чашата в цял ръст... Слоган: В настроение за вино!

МАРИЯ

Яко! Браво! Емил хареса ли го?

КАНЕВ

Не знам... Искях първо на теб... Нали така? Той не се е вясвал от три дни. Емил е академик в рекламата и трябва да преподава, не да работи...

Телефонът на Мария звучи с някаква странна екзотична мелодия. Тя го изключва.

МАРИЯ

Май не го харесваш много?

КАНЕВ

Кой, Борилов? Напротив, възхищавам му се!
(ирония)

Ама отделът трябва да се управлява оперативно от човек, който е в огъня, или най-малкото – не се успива за важни срещи..., а така – само прихождаме в понеделниците и оглеждаме щетите.

Иронията е очевидна. За да оправи работата, Джими разказва виц. „Знаеш ли го тоя...Вълкът и заекът седнали да пият...”

88 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ – ДЕН

Емил гледа горния разговор директно на лаптопа си. Пише смс на Мария: „Сори, успях се. Една бърза вечеря за реванш? Без сомелиета, но с яки мезета. Емил“.

89 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА – ДЕН

Мария се смее искрено на вица на Канев. В този момент получава смс. Тя е шокирана, усмивката от вица се скрива постепенно. Крие екранчето на телефона си. Получава нов смс: „Тази вечер...“. Докато слуша брътвежите на Канев, пише: „Къде?“ Получава нов смс: „В „Ателие“, 19ч.? Тя връща само „ОК“ Емил вижда реакцията ѝ на монитора си, когато получава смс-а му... Канев е леко смутен от разсеяността ѝ, но не иска да изпусне момента.

КАНЕВ

Ще ми е много много „Драго и Радостно“ да се видим на вечеря някой път. Извън служебните шаблони...

МАРИЯ

Разбира се... Само да изпълним първо служебните шаблони...

Усмихва му се, но си личи, че съзнанието ѝ е другаде.

90 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ – ДЕН

Холът. Емил е намерил в нета парчето, чиято мелодия звучи от телефона на Мария и куче – чорлав и леко нелеп в спалните си одежди. Свързва телефона си с компютъра.

91 ЕКСТ. РЕСТОРАНТ „АТЕЛИЕ“ – НОЩ

Емил вече е седнал, когато идва Мария. Умерено галантен, мести стола на дамата. Известно време мълчат и се гледат. Сервитьор оставя меню пред Мария. Емил неусетно включва скритата камера в очилата после взима внимателно менюто от ръцете ѝ...

ЕМИЛ

Какво ти се хапва?

МАРИЯ
Ти избери.

ЕМИЛ
Обичам така...
(гледа я в очите като ясновидец)
Да видим... Не си яла цял ден.Гладна си
като...мужик!
(усмивка)

Искаш нещо бързо, вкусно и хранително. Ноооо, за
да не се изложиш като дама, в главата ти се мотаят
разни заешки салатки?... Финокио, морковчета,
марулки...
(усмивката ѝ става по - широка)
И за начало - някое безполово розе?...

Мария се разсмива бурно. Той стои с вдигнати вежди...

ЕМИЛ
Искаш ли направо да поръчам, каквото на мен ми се
хапва, а ти ще ме спреш, като се увлека?

МАРИЯ
Отдаваш прекалено значение на храната!?

Сервитьорът е до тях. Емил го хваща за ръкава свойски.

ЕМИЛ
...И на пиенето.

СЕРВИТЬОРЪТ
Моля?

Емил се е обърнал към Мария.

ЕМИЛ
Отдавам голямо значение на яденето, и на
пиенето... Донеси ни една каничка мразовита
водка!!!
(Мария вдига вежди иронично-
въпросително)
Един тартар. Ядеш ли сурово?

Мария вдига рамене. Прави се на безразлична.

ЕМИЛ
От тон. И Бородински хляб.

Сервитьорът тръгва. Емил го спира с жест.

ЕМИЛ

Преди всичко това – три яйца, твърдосварени.

Поглежда Мария. Тя е непроницаема. Усмивва се едва когато Емил пита нея, гледайки сервитьора.

ЕМИЛ

Позволяваш ли малко снобщина?

МАРИЯ

Още ли?...

ЕМИЛ

(към сервитьора)

Една купичка от... Знаеш кое...

(вече към нея)

Ситен, бял хайвер от щука. Можеш да го ядеш със супена лъжица...

МАРИЯ

Ставам жертва на кулинарно похищение?!

Смеят се.

ЕМИЛ

...Такаааа. Кажи сега, какво ще вечеряме...

Мария се хили детински.

МАРИЯ

Впечатляваш ли ме, или си гладен като мужик?

Сега той се хили. Показва празната маса. Намества очилата към нея...

ЕМИЛ

Така ще имаме време да се опознаем, докато дойде тартара... Кажи за теб...

МАРИЯ

(иронично)

Родена съм в София, в покрайнините на центъра и в самия край на режима. В пролетарското семейство на художник и приложник...

ЕМИЛ

(прекъсва я)

Гейбраковете не бяха ли забранени по онова време?...

МАРИЯ

(усмихната)

Майка ми е приложник. Баща ми избяга, като бях на 15!

ЕМИЛ

(чувства се неловко)

Съжалявам...

В този момент идва сервитьорът и налива в ледена каничка от 250 г. водка от изстудена бутилка „Белуга Нобъл”.

МАРИЯ

(сега тя го прекъсва, докато сама си сипва стотина грама от ледената водка, издишва си въздуха и отпива юнашка глътка)

Недей! Споко... Нямам проблем с това. И съм гладна... Като мужик.

Келнерът сервира твърдосварени яйца, черен хляб, ситен бял хайвер от щука, някакъв сос, салатата от цвекло, мариновани краставички... Докато Мария разказва, Емил разрязва порешите яйца, вади жълтъците, пълни корабчетата от белтък с хайвер и ги затваря отново, като ги запечатва с клечки за зъби. Те се спояват като нови. Мария си взима краставичка с пръсти и я загризва цяла.

МАРИЯ

Аз естествено първо рисувах. Баща ми беше много добър в това. Прекалено... Майка ми го обожаваше. Мама е... добра. Продължава да работи. Не живея при нея. Учих в Холандия, после в Рим. Учих много! За нещо, което не убива толкова бързо като водката... Мисля, че за виното зная повече от всеки друг с червен нос в тоя град...

ЕМИЛ

Да поръчаме винце тогава – само да не подкараш някоя лекция пред кристални чаши...

МАРИЯ

Не, не!

(Мария хваща полупразната си чашка с водка в ръка и поглежда Емил в очите, но смущението ѝ е от съвпадението, има пауза)

Така е добре! Гладна бях. Сега съм уплашена.

Сипва ѝ водка в чашката. После в своята. Вдига чашата си.

ЕМИЛ

Да прием за онова, което ни очаква! Зад ъгъла... Да се отпуснем и да му се отдадем. Пък каквото дойде...

Мария вдига чашата си, отпива.

Емил нарязва едно яйчице на две, после на още две, бодва внимателно парченце и го подава на Мария. Тя поема свенливо, но така сладостно се облизва с върха на езика, че кара Емил да сведе поглед.

МАРИЯ

Вкусно е. Много!

ЕМИЛ

Просто си гладна.

Телефонът му иззвънява с мелодията, която е чул от записа в агенцията. Тя започва да бърка в чантата си, телефонът ѝ не звъни. Поглежда към Емил, който е извадил своя. Телефонът му звъни с очевидно познатата ѝ мелодия.

МАРИЯ

(изумена)

Мелодията ми е същата...Не може да бъде, понеже...

ЕМИЛ

(прекъсва я)

Е, неее... Няма случайни неща.

Подава ѝ „камъче“, тя усмихната му отговаря лекичко с малкото си юмруче. Той го хваща и разклаща закачливо.

МАРИЯ

Егати! Тая мелодия...Няма ли да вдигнеш?

Емил изключва звука и прибира телефона в джоба си. Тя клати глава и вдига наздравица. Допиват си чашките. Сипва си сама водка пред възхитения поглед на Емил.

После става рязко, той се смущава...

МАРИЯ

Трябва да си отворя малко място, споко.../към сервитъора/ Тоалетната?...

Той проследява Мария и когато остава сам, пуска на телефона си камера на живо от дома си.

92 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (НА ЖИВО) – НОЩ

Ани и Васко зяпат телевизия и се смеят.

93 ЕКСТ. РЕСТОРАНТ – НОЩ

Когато Мария се връща на масата, Емил бързо затваря телефона си...

ЕМИЛ

Може би трябва да ти кажа за себе си...

МАРИЯ

Аз вече те познавам някак, мисля...

ЕМИЛ

Толкова ли съм прозрачен?

МАРИЯ

Като прочетох книгата, си мислех – сякаш не е писана от българин! Или е писана от човек, който живее „там. Мъж с много опит, когото не го е страх, и не го е срам да казва нещата, както ги чувства, както ги живее. Много ми хареса това разголване. Докрай. Това е голяма рядкост... За комплексираната ни литература. Ти имаш да казваш много и го казваш, Емил...

ЕМИЛ

...Така ми вика жена ми. А тя е психотерапевт и нарича хората с целите им имена, по протокол...

Тя е смутена от споменаването на жена му. Емил се чувства длъжен да обясни.

ЕМИЛ

Извинявай!

(отпива)

Жена ми е... пич. Заедно минахме целия преход.

Доста сол изядохме и...

(Емил взима с два пръста краставичка от чинийката)

И се мариновахме!

Емил посяга към чашата си – оказва се празна. Сипва си бавно в паузата.

МАРИЯ

(сериозна)

Ще си призная нещо.

ЕМИЛ

Рано е!

(усмихва се неловко)

МАРИЯ

Не е рано. Виж, аз съм съвсем нормална жена. Не съм наранявана в детството, не съм унижавана от баща си и обичам майка си. Дори не съм бягала от дома. Чувствам се добре с теб. Не съм фаталистка, но нямаш идея колко десетки уцели днес. Дори мелодията на телефона ти е същата...

Емил сконфузен вече се е обърнал нервно към сервитьора.

ЕМИЛ

Кво стана с тартара, бе?

93А ЕКСТ. УЛИЦИ (НА ЖИВО) – НОЩ

Секвенция от няколко кадъра, заснети от охранителни камери:

Софийски улици, по които вървят Емил и Мария. В последния кадър ги виждаме пред входа на Мария.

94 ЕКСТ. УЛИЦА ПРЕД ДОМА НА МАРИЯ – НОЩ

МАРИЯ

Ще се качиш ли за кафе?

ЕМИЛ

На кафе се раждат най-добрите идеи...

Избухват в смях.

95 ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ – НОЩ

Холът в дома на Мария. Двамата се целуват и трескаво се събличат. Вече са полуголи, когато Мария леко отблъсква Емил, задъхана, порозовяла.

МАРИЯ

По сценарий тук имам право на минутка.

Докато Мария е в банята, Емил сваля очилата си и ги поставя върху шкаф до масата така, че камерата да обхваща максимално стаята. Натиска бутона за запис.

96 ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ (ЗАПИС) – НОЩ

Холът в дома на Мария. Мария влиза в хола – гола, с мокра коса. Гаси осветлението. Емил и Мария трескаво се целуват в далечината на стаята. Фигурите им влизат и излизат от рамките на страния кадър. Емил грабва Мария и внимателно я полага по гръб върху масата, в непосредствена близост до камерата.

МАРИЯ

Тук ли?

ЕМИЛ

Гладен съм...Като мужик.

Любят се.

97 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

ПРЕХОД към действителността при брадясалия писател. Той гледа с упоение кадрите от първата им нощ и от свалката на вечеря...

ЕМИЛ (V.O.)

Паметта е курва. Не можеш да разчиташ на нея в сублимни моменти. Искаш да запомниш миговете на отмала, радост и превъзбуда, на внезапни прозрения и еротични наслади, а паметта ти съхранява ненужни картини и непознати лица... Ало, кой командва в тази глава?! Защо Паметта сама решава какво и кого да запомни?! И кога да ти го прожектира отново. Самостоятелната, независима библиотека на живота ни. Паметта-неверница... Проядените ѝ скринове се отварят, когато им скимне, от някое случайно течение, или в унинието на нощта. Всички събития отдавна са оплетени в коварната ѝ мрежа. Я ги видиш някой път, я не. Искам ги! Автентичните мигове, записани с пълноценен звук, дигитални, зумнати, напилени, на стопкадър. КЕФ!!! Майната ѝ на паметта, да си работи на празни обороти! Аз имам други планове! Да прецакам курвата-памет!

ПОКРИТИЕ на V.O.:

98 ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ (ЗАПИС ОТ ОЧИЛАТА) – ДЕН

Тя скача на кревата като дете, имитира някого. Той се залива от смях.

99 ЕКСТ. АЛЕЯ (ЗАПИС ОТ ОЧИЛАТА) – ДЕН

Кадри от очилата с Мария, която тича по алея към него, когато го прегръща, кадърът става неясен...

100 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ (ЗАПИС ОТ ОЧИЛАТА) – ДЕН

Две ръце взимат от кухненски плот табла, върху която има чаша димящо кафе и чиния с естетски подредена закуска и я понасят през ателието – от кухнята до леглото, където сладко спи Мария. Тя се събужда и се усмихва сънено и щастливо, когато вижда изненадата.

101 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Едновременно с това виждаме кадри от любовната нощ...

....и как трескавият брадясал Емил пише в компютъра си произнесения текст за паметта.

102 ИНТ. ДОМЪТ НА СТАРИЯ – ДЕН

Годишнина от сватбата на старите. На голяма торта е изписано „45 години герои“! В кухнята са Емил и майка му. В хола Васко разчиства пътя пред инвалидната количка на дядо си. Стария се кефи на новата си модерна количка.

СТАРИЯ

Като Ники Лауда съм.

ВАСКО

Като кой?

Звъни телефона на Стария. Той „паркира“ пред масата и се извинява с жест на внука си.

СТАРИЯ

Чичо ти...

(слуша известно време)

Благодаря, сине...

Стария усмихнат изчаква тирадата от другата страна.

СТАРИЯ

Благодаря! Тук са, къде ще ходят... Ще ги поздравя. Ти как я караш, Боре. Не включваш скайпа, да не се е появила някоя канадка-кандидатка, а, сине?... Майка ти как е? Ааа, искам, разбира се. Дай ми я. Good morning, Невена!

При вас е сутрин, нали?

(усмихнат слуша пожеланията от другата страна)

Thank you! Дай боже всекиму!...

Ани пуши в другия край на хола. В кухнята говорят Емил и майка му.

СВЕТЛА

Стария е започнал да си говори сам, ръкомаха към лампата, подсвирква си, моли се на някому...

Емил не реагира.

СВЕТЛА

Пет години са това, Емко! По гръб, в един
креват... Споменах и на брат ти. Той смята, че
може да е от оросяването.

ЕМИЛ

Брат ми не беше ли адвокат?... Нищо му няма на
Стария. Ако беше деменция, Ани щеше да го хване. В
перфектно състояние е. Майка, всеки си говори сам.
Ти в кухнята не си ли говориш?

Емил я прегръща. Влиза Васил и почва да чопли в купата със
салата. Емил отива в хола.

СТАРИЯ

(сочи пушещата Ани)

Първи признаци на греховност. Света Анна
пропушила. Да ѝ сипем и едно малко...

ЕМИЛ

Имам чувството, че няма да откаже...

Двамата мъже се гледат изпитателно, без да се смеят.

ЕМИЛ

Майка е напрегната, когато си говориш сам.

(сочи с глава камерата)

Избягвай. Внимавай. Няма защо да я вкарваме във
филма.

(пауза)

Как си?

СТАРИЯ...

Тоя въпрос ме прави печален.

(смях)

Как си? Добре съм, бе, мама му стара. Всичко си
имам, акъл ми е останал, вие се грижете, майка ти
е до мене, пари, уиски, жени... На един „Ремарк“
съм от пълното щастие...

(смях)

Находил съм се, сега си почивам. Емко, най-трудно
се разделят с живота щастливите. Това е
проклятието на щастливия живот. Не ти се разделя с
него... Затова внимавай с щастието. Не го
подценявай. Много е коварно пустото щастие...

Смеят се, Емил горчиво.

Стария сочи на Емил плота на стария бюфет, където е положен върху кожената си кутия старият бинокъл на дядо Борил.

СТАРИЯ

Върна го...Всичко върна...

Емил поклаща глава без изражение на лицето. Стария не връща темата, а сочи Ани на балкона, която му се усмихва, без да знае, че я обсъждат.

СТАРИЯ

Тя знае ли?

ЕМИЛ

Няма защо да я вкарваме във филма...

СТАРИЯ

На теб тоя „филм“ май много ти хареса?

Стария гледа изпитателно Емил, който мълчи. Не дочаква отговора му и с клоунска усмивка прави маневра с количката – приближава се към Светла и с тийнейджърски жест я потупва по дупето.

Емил отива при Ани. Гледат как Светла се смее и гали Стария по главата.

АНИ

Ние няма да остареем по този начин!

ЕМИЛ

Как? Вкиснати в буркана с туршия ли?

АНИ

Не, влюбени...

Мъжът ѝ не знае какво да отговори. Ани спира. Гледа го в очите.

АНИ

Нашто си отиде, нали?

Емил не отговаря. Замислено повдига рамене.

АНИ

Чувствам се много уморена... Глупава. Ненужна. И стара.

Емил сякаш има порив да я погали по косата, но ръката му извършва едно безмислено движение нагоре и се почесва по веждата.

ЕМИЛ
(усмихва се)
Не си стара...

Усмихват се уморено.

АНИ
Друга ли има?

ЕМИЛ
Взе ми въпроса от устата...

Мълчат. Сега тя е смутена. Овладява се бързо.

АНИ
Влача някаква идиотска връзка в момента.

ЕМИЛ
Усетих.

Мълчание.

ЕМИЛ
Разбрахме се отдавна - всеки е свободен. Ние сме свободни, Ани.

АНИ
О! Разбира се...

Горчива усмивка. Стария чука с вилица по чашата си - иска да вдигне тост. Ани първа си взима чаша, което вдъхновява Стария!

103 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

В ателието: Емил проверява запис от камерата в банята на дома си.

Чистачката, наведена, бърше ваната. Превърта записа

напред... Изведнъж в тясното помещение влиза генерал Василев! Емил пуска записа на нормална скорост.

104 ИНТ. БАНЯТА В ДОМА НА ЕМИЛ (ЗАПИС) – ДЕН

Василев заключва вратата на банята и изсвирва с уста легендарния мотив от „Нашият сигнал“ на Емил Димитров. Тя се ухилва похотливо, а когато той я подхваща отзад, както е наведена, се отпуска назад – явно не ѝ е за пръв път. Той я опипва безсрамно навсякъде. Разкопчава блузата ѝ. Взима огромните ѝ гърди в шепи и застива в блажена гримаса. Тя се обръща и го побутва да седне на ваната. Разкопчава копчелъка на панталона с ръб, започва да свещенодейства. Генералът бързо стига до края. Тя се изправя, измива устата си на мивката и се обръща към стария перверзник. Той ѝ подава двайсет лева с два пръста и тя излиза доволна от банята. Останал сам, Генералът с блажена физиономия се изпикава в мивката.

105 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Ателието. Емил клати глава с крива усмивка...

106 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА – ДЕН

Заседателната зала. Тунчев, Мария, Дончо, Пепа, Канев, Роза, Ния, Емил. Канев довършва презентацията си за тв-клип.

КАНЕВ

След слогана, около който се обединихме всички:

Ин дъ мууд фор уайн...В настроение за вино – за непосветените,

(сам се смее)

следва афтьр пакшот, в който се връщаме в сюжета за мимолетно напомняне на атмосферата...

Мъжката ръка гали силуета на танцуващата жена и тя замира в позицията, която познаваме от етикета...

Десетината човека край масата са респектирани и мълчат загадъчно усмихнати. Единствено Емил стои замислен.

ТУНЧЕВ

Аз....ъъ... ми харесва идеята. Мисля, че отговаря добре на нашите неща, които изискваме... Миме, ти кво ще кажеш?

Обърнал се е към Мария за помощ.

МАРИЯ

Харесва ми! Нестандартен подход към един труден за илюстрация слоган, който не е пряка рожба на бранда...Ненатрапчива солидарност със спецификата на продукта, много е джази.

(усмихва се)

Аз съм окей!...

ЕМИЛ

(прекъсва я)

Хубава е идеята... Но аз имам едно чувство, едно дежа вю имам, дето се вика,
(нервен смях от останалите)
че подобно нещо съм виждал в някаква реклама...

ТУНЧЕВ

Е, хубава работа!

Всички са шокирани от реакцията на Емил. Канев си сядна на стола като подкосен. Ния се обръща учудена към Емил.

НИЯ

Ако си сигурен в това, трябва да проверим и да се подсигуриим. Те, идеите, плуват във въздуха...
Но! Доколкото разбирам, Джими направи презентация по авторска идея.

КАНЕВ

(от място)

Оригинална авторска идея. Не мога да разбера как Емил... Защо да е... т.е. къде г-н Борилов е видял нещо подобно...

НИЯ

(прекъсва го)

Не е речено, че Джими е... заел идеята от някъде...неволно... Но, Емил е прав, разбира се, не бива да...

Ния е смутена, Тунчев гледа с отворена уста. Мария също, но спасява нелепата тишина, като прекъсва Ния.

МАРИЯ

Колко време ще ви трябва, за да уплътните съмненията си... господин Борилов?

ЕМИЛ

Трябва ни да кажем утрешния ден. После, ако съм прав – няколко дни за реакция и нова идея в понеделник... Извинявайте, че така спонтанно и изведнъж влязох с бутоните на собствения си криейтив. Четох идеите на Канев, но сега като видях сториборда – ми светна, че може и да... Няма драма. Джими има голяма тяга в тази материя. Ще му стимулираме капацитета да измисли още десет.

Емил маниерно подава „камъче“ на Канев през масата. Никой нищо не казва. Канев гледа Емил в очите. Не мигат.

ТУНЧЕВ

Щом е за добро. Браво... Браво...

Мария се усмихва иронично на неадекватния си шеф, но не отделя поглед от Емил. Очите ѝ го питат: „Какво става?“ Той тайно ѝ намигва, но това не остава незабелязано от пребледнелия Канев.

107 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил написва в търсачката „red wine advertisment Adriatic region“, сърфира в нета и бързо открива каквото търси – реклама на вино някъде от Адриатика, почти едно към едно с това, което е предложил Джими Канев... Усмихва се горчиво.

Телефонът на Емил звъни. Васил е, гласът му е превъзбуден.

ВАСИЛ

Баща, скочи...

В слушалката се чуват крясъци. Емил е стреснат. Изправя се на крака.

ЕМИЛ

Кой скочи, бе?! Кой крещи така? Кво става?

ВАСИЛ

Тука сме у нас с Цвети! Гледаме вече пет пъти скока. Яко е!

Емил мълчи, не знае какво да каже.

ВАСКО

Скока, бе, баща? Дето... нали помниш?!

ЕМИЛ

А? Изкара ми ангелите, бе, Васко...

ВАСИЛ

Можеш да го видиш, изпратил съм ти линк към видеото. Супер яко, от три километра. Мерси, баща.

ЕМИЛ

Да, да, ще го видя.

Емил се усмихва едва след като затваря телефона. Влиза в пощата си и гледа запис. Първо се чува само шум. В този момент в кабинета му влиза Ния. Вдига въпросително рамене. Емил ухилен ѝ прави знак да отиде до него. Гледат заедно.

108 ЕКСТ. ЛЕТИЩЕ (ЗАПИС) – ДЕН

Камерата показва първо общ план на скок с парашут, после се доближава съвсем до лицето на крещящата от екзалтация Цвети. Когато се приземява, към нея тичат няколко човека. Първи стига Васко, който я вдига във въздуха, после я целува страстно.

109 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ДЕН

НИЯ

А, Васко! Много яко! Ква е тая кака?

ЕМИЛ

Гаджето. Верно му е кака. На 16. Изпила му е мозъка. Ей затова са били кражбите. Сменил всичко за скок с парашут...

Ния се усмихва. Почва да се смее по-шумно. Той я поглежда накриво.

НИЯ

И си призна? Баси якото! Любов, partner, любов!
Готов на всичко, за да подари една мечта. Себичен
и щедър като баща си.

Емил ухилен кима с глава, изведнъж става сериозен. Записът
свършва.

ЕМИЛ

Копеленце малко...

Ния рязко сменя темата.

НИЯ

Наистина ли мислиш, че Джими е?..

ЕМИЛ

Крал е почти едно към едно. Намерих оригинала за
нула време, сядай да видиш...

НИЯ

Ебати!... Fuck!...

(пауза)

Тунчев ме чака долу. Сега не мога... Метни ми го
на мейла. Ще замажем, споко.

ЕМИЛ

Споко съм аз, споко съм! Тъпото е, че подвежда и
нас...

НИЯ

Факт...

Ния излиза от кабинета гневна. Емил обаче внезапно се
усмихва. На лаптопа му стои стоп кадър от края на записа
със скока. Емил набира Васил, онзи не му вдига. Включва
камерата на живо от дома си.

110 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (НА ЖИВО) – ДЕН

Васил и Цвети се целуват упоително, по детски.

111 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил се опулва изненадан, гледа 20-на секунди, затваря с

трясък капака на лаптопа и нервно става. Поглежда се в огледалото. Удря си злобен шамар.

112 ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ, СПАЛНЯ - ВЕЧЕР

Емил е по боксери на спалнята в дома на Мария. Изглежда небрежно-щастлив. Посяга към чашата на нощното шкафче – празна е. Лениво се протяга към бутилка уиски, сипва си от кехлибареното питие. Влиза Мария – с мокра коса и хавлия – току-що изкъпана очевидно. Застава пред огледалото – на метър от Емил, бърше косата си. Емил вдига чашата със златистата течност и гледа през нея.

ЕМИЈЛ

Красиво е, когато толкова светла душа е излята в така обикновено тяло.

Отпива дълбока глътка с удоволствие. Оглежда Мария нагло. Тя се е обърнала към него - крайно съблазнителна. Хавлията пада в краката ѝ, остава гола.

МАРИЯ

Мен ли имаш предвид, философе?

Емил чевръсто се озовава зад нея – гледат се в огледалото.

ЕМИЈЛ

He - мен.

Той е гол, по шарени боксерки. Гали се по корема. Смеят се. Тя го целува.

МАРИЯ

Не се казва мен, а себе си.

ЕМИЈЛ

(превзето)

Не ме уморявай с това граматически коректно отношение към едно най-обикновено его.

Тя го целува пак.

МАРИЯ

О, твооойто его никак не е обикновено... Егото
това си ти!

Той затваря устата ѝ с целувка. Тя поддава. Ръката му шари из непозволени места, когато на вратата се звъни. Упорито.

МАРИЯ

Тва са пиците.

Мария се измъква усмихната от прегръдката на Емил и се загръща с ефирен пенъоар. Емил ѝ показва ерекцията си през боксерите. Тя клати глава престорено сърдито, грабва двайсетолевка от шкафчето и бързо излиза от спалнята.

112А ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ, АНТРЕ - ВЕЧЕР

Отваря вратата. Канев. Държи едната си ръка зад гърба.

МАРИЯ

Джими?!

Мария прибира неловко двайсетолевката в джоба на пенъоара си. Канев я оглежда смутено усмихнат и измъква зад гърба си букет цветя. Мария е още по-смутена. Подава ѝ ги. Тя ги взема.

МАРИЯ

Благодаря, много мило.

Канев понечва да прекрачи прага, тя стои без да мърда, усмихната неловко.

МАРИЯ

Как ме намери?

КАНЕВ

Свих ти личната карта.

Канев вади от джоба си личната ѝ карта и ѝ я подава. Мария е искрено учудена.

КАНЕВ

Беше я изпуснала на паркинга. Портиерът ми я даде...

МАРИЯ

Ужас! Много съм завеяна. Благодаря ти, Джими!

Смеят се, неловко е. Той наднича през откренатата врата.

КАНЕВ

Тия цветя изискват специални грижи. След няколко дни можеш да ги обърнеш с цветовете надолу да засъхнат и ...

В тоя момент погледът му засича познатите червени маратонки на Емил. Застива!

КАНЕВ

...ще се хербаризират.

Тя притваря вратата и излиза отвън.

МАРИЯ

Не съм сама, не мога да те поканя. Нямахе нужда да биеш път дотук... Благодаря. Много си мил.

Целува го по бузата, чака го да се обърне, влиза в стаята и затваря вратата...

112В ИНТ. КОРИДОР ПРЕД ДОМА НА МАРИЯ – ВЕЧЕР

С наведена глава, Канев бавно се отправя към стълбището, слиза с няколко стъпала надолу и спира. Не след дълго от апартамента на Мария се разнася кикотът на Емил.

113 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ – ДЕН

Холът. Ани седи на дивана с чаша в ръка. Дядо Василоев също е в хола, близо до балкона, където е правил поредния преглед на амбалажа. Готов е да си тръгва, напрегнат е.

ВАСИЛОЕВ

Почнала си да пиеш?! С какъвто се събереш... Какъв пример мислите, че давате на Васил?!

В този момент Емил, облечен в екип за тенис, потен и усмихнат, влиза в хола, очевидно прекъсва поредната тирада.

ЕМИЛ

Извинявайте, ако прекъсвам фамилното събрание...

Ани уморено се усмихва и клати глава отрицателно.

ВАСИЛОЕВ

(надменно)

Добра стига, стопанине...

Емил кима с глава за поздрав, навлиза в хола до масата, където се е излегнал старият котарак. Хваща котарака за врата и малко театрално го пуска на балкона.

ЕМИЛ

Трябва да наблюдаваме дъртия котарак! Научил се е да пикае в мивката...

Ани го поглежда през стъклото на надигнатата си чаша. Тишина. Емил гледа право в тъста си.

ЕМИЛ

Наздраве, мила

(саркастично)

В мивката, бе, на банята. Има си тоалетна, а той... После цялата къща смърди на гаров кенеф. Сигурно и той е за операция на простата!

Василоев го поглежда в динамична последователност на настроенията: смутен – респектиран – гневен. Тръгва си внезапно, без дори да каже довиждане, затръшвайки вратата. Ани е смутена, но се усмихва.

АНИ

Това беше много грубо! И непредизвикано...

ЕМИЛ

Брееей! За пръв път ли пиеш пред генерала? В собствената му земянка? Как не те е срам!...

Усмихва се и тя връща усмивката, но горчиво. Излисква последните глътки от чашата в гърлото си.

АНИ

Не ти дава мира, нали?

Емил гледа с недоумение.

АНИ

...Че трябваше да живееш толкова време в земянката на генерала.

ЕМИЛ

Това минало глаголно ми харесва! Да, не ми даваШЕ

мира, че има ключ от дома, в който живееЕХ 17 години. ЖивееЕХ тук заради теб. А той ми го натякваШЕ всеки път. Примат! Тук си родена, тук си се родила, тук всичко ти напомня хубавите години, тук е кабинета, тук ...

АНИ

(прекъсва го)

Ще умра, да.

Емил реагира като попарен на последните думи и понечва да излезе от помещението.

ЕМИЛ

А не, благодаря! Тоя разговор стана прекалено черен...

АНИ

Чакай, чакай! Всъщност си прав - аз съм емоционално осакатена от смъртта на майка си и от генералските грижи. Прав си, че приемам хората като пациенти, а приятелите като досадници, които се притесняват да ме питат директно за проблемите си.

Емил кима иронично.

ЕМИЛ

Цитираш ме...

АНИ

Класик?!

(иронично)

Може би си прав, че най-голяма нужда от психолог имам всъщност самата аз.

ЕМИЛ

А, подобно нещо не съм казвал... Сори!

АНИ

Аз съм отгледана от един дървеняк, най-младия генерал на МВР, ченге от кариерата, вечния досадник... Баща ми. Сухар, да. Който обаче единствен ме поддържа във всичко и ни-ко-га няма да ме остави... Съдба...

ЕМИЛ

(прекъсва я)

Много мелодраматично! Ми, добре... Идеално.
Поддържайте се. Аз вече нямам сили да поддържам
блясъка на жълтите павета и лака на подарените
платна.

(сочи картините по стените)

АНИ

(сипва си мартини)

Избрал си обидно цивилизован начин да се
разделим... А аз наивно съм събрала цяла купчина
житейски обобщения. Приготвила съм ти толкова
хубави реплики, прекрасни крясъци...

Усмиват се и двамата. Като че настъпва затишие

ЕМИЛ

(гледа я предизвикателно)

Викаш, поне да си спретнем една кавга като хората?
И после да се сдобрим...като хората!?

Емил проташки намества чатала си...

АНИ

Ти си сексуално претоварен псевдо философ...

ЕМИЛ

(имитира я)

А ти си спокоен анализатор на една неизбежна
агония?!... Ухаа! Добре ни се получи!

(пауза)

Подценяваш секса. Това е грешка на бойното поле...

Усмиват се горчиво.

АНИ

Ти никога не пропускаш да се изявиш на... „бойното
поле“. Браво! Като в доброто старо време. Във
форма си! Къде практикуваш?

Сега тя го гледа предизвикателно.

ЕМИЛ

Няма смисъл от това сега... Какво ще си кажем?

АНИ

Има друга, нали? Не ми отговори миналия път, но аз знам. Усещам.

ЕМИЛ

Не това е причината, знаеш.

АНИ

Знам.

114 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Брадясалият и изпосталял Емил трескаво пише. /Покритие на В.О./

ЕМИЛ (V.O.)

... Сега ми се струва, че тогава лесно можех да спася брака си... Можех да раздвижа чакрите на д-р Ани, като инициирам спонтанно чукане и няколко безсънни нощи, изпълнени с тихи разговори за вродената човешка самотност и смъртоносната тягост на навика. Но подобно усилие и днес ми се струва унизително. Сега щях да съм женен и гузен. Но аз не съм. Аз съм нещастен! А това е далеч по-градивно състояние...

115 ИНТ. КАБИНЕТЪТ НА Д-Р АНИ БОРИЛОВА – ДЕН

Ани е сама в кабинета си – пише нещо, когато чува позвъняване на вратата. Натиска бутона за отваряне на входната врата и става да посрещне идващия. Отваря вратата на кабинета си и след миг се появява Криси – усмихната, секси. Ани е видимо изненадана. Криси влиза и виждайки, че са сами, прегръща Ани и я целува жадно. Ани смутена се измъква от прегръдката.

АНИ

Каква изненада...

Криси я гледа изпитателно.

АНИ

Искаш ли фреш?

Криси кима отрицателно и сяда на един от столовете. Ани си сипва фреш, отпива и също сяда.

Двете седят в кресла като за терапевтичен сеанс,
дистанцирани...

КРИСИ

Не съм те виждала от седмица, мила. Сърдиш ли се?

АНИ

Няма за какво...

КРИСИ

Трябваше да дойдеш... Липсваш ми.

АНИ

Не обичам Лондон. Особено по това време. Влага и
студ...

КРИСИ

Щях да те стопля.

АНИ

Криси!... Чуй ме! Това не може да продължава...
Това просто няма как да продължи, понеже аз... Аз
нямам общо с това, тъъ...
(търси думата)
с това изживяване. Чуждо ми е...

КРИСИ

Да обичаш ли?

(пауза)

Или да изпитваш удоволствие от секса?

АНИ

Не ме манипулирай! Не ме измъчвай...

КРИСИ

Моля те!... Ти имаш талант в самоизмъчването!

Пауза.

АНИ

(изправя се до креслото)

Извинявай!... Всичко свърши. Благодаря ти. Беше
грешка.

КРИСИ

(иронично)

Сладка грешка, без последствия...

Ани не отговаря. Криси се изправя, бърка в чантата си и изважда малка вещ, опакована в хартия на сърчица. Подава я на Ани.

КРИСИ

Подарък от Лондон.

Ани механично поема подаръка и се изправя, а Криси не ѝ оставя време за реакция и излиза без да се обръща, оставяйки вратата зейнала. Ани разопакова подаръка – красива гривна. Хартията на сърчица пада на пода. Ани е в ступор.

116 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Емил е в офиса си и преглежда камерите наживо. Нищо интересно.

116А ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (НА ЖИВО) – ВЕЧЕР

Баща му чете в кревата си.

116В OMITTED

116С ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, СТАЯТА НА ВАСИЛ (НА ЖИВО) – ВЕЧЕР

В стаята на Васко – празно, статика...

116D ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПЕЧАТНИЦА (НА ЖИВО) – ВЕЧЕР

В празния офис работи единствено Дончо, който прави някакви рекламни карета.

116Е ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (НА ЖИВО) – ВЕЧЕР

В хола на дома на Емил Ани седи сама на дивана в тишина и полумрак, единствената светлина идва отвън, от уличното осветление през отворения прозорец.

116F ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Емил разтревожен, звъни по телефона на Ани. Вижда я на монитора, докато разговарят.

ЕМИЛ
Как си?

АНИ
Добре...Мноого добре... Ти?

ЕМИЛ
Закъснях в агенцията...Ще остана долу...

Емил изведнъж вижда на отворен екран движение от камерите в офиса.

117 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПЕЧАТНИЦА (НА ЖИВО) – ВЕЧЕР

В печатницата Дончо е легнал на пода. Опитва се да се изправи, не успява. Колабира.

118 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Емил скача и на бегом стига до пушалнята.

119 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ПЕЧАТНИЦА – ВЕЧЕР

(може би през скрита камера)

При падането Дончо си е глътнал езика. Напрегната ситуация, в която Емил е хладнокръвен, вади езика на момчето.

119А ИНТ. БОЛНИЦА – НОЩ

На компютърен монитор се виждат изображения от охранителни камери на болнични коридори и на входа на болницата, където различаваме пушещия Емил. Възрастен охранител решава кръстословица и въобще не поглежда към монитора пред него. Покрай кабинката му преминава лекар и излиза навън.

120 ЕКСТ. БОЛНИЦА – НОЩ

Емил пуши пред входа на болницата. Появявя се лекарят.

ДОКТОР

Вие ли докарахте младежа?

Емил кима и чака доктора да продължи.

ДОКТОР

...До фаталното, трябва да знаете, е било въпрос на минути. На секунди...Той очевидно има хипоглюкيميا - ниска кръвна захар. Спасили сте го от сигурна смърт!

121 ЕКСТ. ПРЕД БОЛНИЦАТА/УЛИЦИ - НОЩ

Емил излиза от двора на болницата и тръгва по нагорна уличка. Вечер, прохладно, приятно. Вади си от джоба малка бутилка уиски и отпива. Върви по алеята на градска градина и минава покрай пейка, на която шумна компания от няколко хлапета си менкат цигара с трева. Разпознава келеша Мариянчо и спира в близост до тях. След кратко колебание прибира уискито в джоба си и се връща при младежите, като вади кредитната си карта от джоба светкавично и я завира в лицето на Марихуанчо.

ЕМИЛ

Стооой! Карти и билети за проверка.

Младежите не знаят как да реагират. Цигарката тъкмо е стигнала до Мариянчо. Емил я взима от ръката му внимателно.

ЕМИЛ

Ти кво обеща бе, келеш? Шти счупя капачките, да знаеш...Само да те видя още веднъж!

Мариянчо е вцепенен, безмълвен. Емил се обръща агресивно към останалите.

ЕМИЛ

Чупката...

Младежите се изнасят уплашени. Останал сам, Емил се усмихва и сяда на пейката. Дърпа от цигарката, отпива от уискито. Допушва ганджата и ухилен маниашки, хвърля фасата зад гърба си.

122 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ - ДЕН

Емил е в кабинета си - гледа на живо на монитора си как няколко колеги в офиса обсъждат драматичната ситуация от снощи.

123 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, OPEN SPACE (НА ЖИВО) - ДЕН

Роза, Ачо, Веска, Пепа, Канев...

РОЗА

Емил е влязъл, понеже видял, че свети тук и...

АЧО

Късмет! Кво прави шефа тука посреднощ?
(кашля)

РОЗА

Пише. На спокойствие. Той така пише.

ПЕПА

Ей, много знаеш ти за шефа, бе, Розе...

РОЗА

...Глътнал си е езика Дончо от колапса.

Канев се усмихва под мустак. Ачо почва да кашля неудържимо, дават му водичка.

ВЕСКА

Божа работа, че Емил е бил тук.

ПЕПА

Да, Розе, кой господ го е пратил Емил да мине оттука, не знам!...

КАНЕВ

Не Господ е пратил Емил снощи, Емил е пратил Господ!

Останалите го гледат с недоумение, докато излиза от стаята, но никой нищо не казва.

124 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ - ДЕН

Емил се отпуска назад в стола си и вдига крака на бюрото си. Продължава да следи живата картина със звук от стаята

на колегите си и репликите се чуват съвсем ясно, когато някой чука на вратата и влиза без да дочака отговор. Когато влиза в кабинета, Канев чува гласовете на хората от помещението, в което е бил допреди секунди и характерната кашлица на Ачо. Емил затваря припряно капака на лаптопа и звукът прекъсва. Канев го гледа озадачен...

КАНЕВ

Само да напомня, че срещата с минералната вода започва след 5 минути... Разбрах, че си поискал контрол на предварителните разговори с нови клиенти?

Емил го гледа хладнокръвно и с усмивка. Прибира червения харддиск в чантата на лаптопа си.

ЕМИЛ

Няма да присъствам този път. Всичко е под контрол.

Канев излиза без да каже нищо. Емил зяпа още малко колегите си и включва камерата в заседателната зала, където срещата е започнала.

125 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА (НА ЖИВО) – ДЕН

МЕНИДЖЪР

Скъпичко. Само това ще кажа като начало. Един рекламен клип има смисъл, ако производството му не е повече от 10% от рекламния бюджет. При вас нещата стоят доста различно.

КАНЕВ

Сюжетът предполага бюджета. Или беше наопаки?!...Можем да измислим друг... сюжет!

Клиентът мълчи. Канев изведнъж се оживява.

КАНЕВ

Знаете ли? Аз ви разбирам напълно.
(продължава по-тихо)

Всъщност има вариант, при който сюжетът ще остане същият, но бюджетът ще е два пъти по-нисък.

Клиентът очаква продължението.

126 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил започва да не чува добре и увеличава звука. Привел се е близо до монитора.

127 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА (НА ЖИВО) – ДЕН

КАНЕВ

Ще направим всичко според календарния план,
таймингът ще остане същият – но трябва да запазим
в тайна договорката си.

МЕНИДЖЪР

Кажете повече. Мислите да прескочите собствената
си агенция?

КАНЕВ

Ееее, въпрос на интерпретация. Идеята е моя.
Агенцията – не!... Вие решавате...

МЕНИДЖЪР

Дайте нататък...

КАНЕВ

Правим рекламата на терен с алтернативен екип, с
режисьор, избран от мен.

МЕНИДЖЪР

Инкогнито?

КАНЕВ

Конфиденциално...Аз ще съобща официално, че имате
по-добра оферта.

Клиентът е замислен.

МЕНИДЖЪР

Ами договорът? С кого...

КАНЕВ

Вие решавате. 10 бинки надолу?... Можем да
фактурираме повече...

МЕНИДЖЪР

(след кратко обмисляне)
Къде и кога?

КАНЕВ

Ще спазим всички срокове. До довечера ще ви изпратя тайминг.

Клиентът кима одобрително с глава.

128 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА ЕМИЛ – ДЕН

Кабинетът на Емил. Емил е бесен. Затръшва капака на лаптопа си. Изправя се рязко, удря стената, която го разделя от заседателната. Тръгва към вратата, хваща решително дръжката, отваря я и... Остава вътре, блъска я обратно, смрачен като буря се стоварва на канапето...

129 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА НИЯ – ДЕН

Емил и Ния.

НИЯ

Кво става, бе? Що блъскаш?

Емил мълчи известно време, после леко се усмихва и сочи главата си с показалец.

ЕМИЛ

Нещо съм луд... Извинявай... Трябва да внимаваме с Джимитърчо

Пауза, в която Ния го гледа в пълно недоумение, после сяда на канапето до него. Той леко се отмества и небрежно сменя темата, като не я гледа в очите.

ЕМИЛ

Ще се махам от вкъщи, брат...

Преди Ния да се съвземе от признанието, Емил продължава.

ЕМИЛ

И съм влюбен...

(усмихва се внезапно и налудничево)

Като куче...

НИЯ

(намества се на канапето по-близо до него)

Това сега пък откъде? Не мога да хвана логическото триединство: „Джими е опасен – напуска дома си – влюбен като куче“?

ЕМИЛ

Споко, няма драма. Ние с твойта приятелка отдавна сме свършили сеанса. Аз залитнах в някаква жена...

Емил продължава да не я гледа в очите, тя го побутва и той я поглежда.

НИЯ

Познавам ли я?

ЕМИЛ

Няма значение... Освен това ти познаваш всички...

НИЯ

Прав път на любовта, дето има една дума.

Емил се е изправил, Ния се доближава и внезапно го прегръща. Емил се е отскубнал от прегръдката и я гледа право в очите. Изглежда готов за някакво признание. Изненадващо произнася едно име.

ЕМИЛ

Мария!

Ния го гледа въпросително, после вдига вежди с разбиране, накрая с многозначителна усмивка клати глава...

НИЯ

Аз си мислех, че е онова лисиче Розето. Все те гледа влюбено... А и ти... Първо ме накара да я пусна за магистратурата... После да ѝ дадем „макса за позицията... Па и интересна била... Реших, че... А то-Марийчето... Чичак нахален си ти!

Ния се смее самичка, понеже Емил е спрял да я слуша, загледан някъде в хоризонта...

ЕМИЛ (V.O.)

В плен съм, мамка му! Заложник! Напълно обезсилен, с вързани ръце, свит на кълбо в ъгъла на бараката. И копнея да зърна лицето на похитителката. Да съзерцавам непрекъснато лицето на това момиче, което ме държи в залог срещу целия ми досегашен

живот. Не разбрах как стана така. Сигурно от години в мене тлее тази неудържима експлозия. И предстоеше да избухна като звезда джудже срещу измамния покой на личния си космос.

ПОКРИТИЕ на V.O.:

130 ЕКСТ. РЕСТОРАНТ „КОРСО“ – НОЩ

Статичен, малко воайорски кадър към масата на Емил и Мария.

Емил гледа влюбено Мария, докато тя оживено му разказва нещо, отмахва кичур коса от лицето си с ръка, храни се припряно...

Когато войсовърът свърши, без да се сменя кадърът, атмосферата от ресторанта постепенно прелива и започва да се чува какво си говорят Мария и Емил.

МАРИЯ

Много ли е лигаво, ако призная, че ми е хубаво с теб.

Емил преиграно се оглежда зад себе си – да не би да говори на някой друг.

ЕМИЛ

С мене ли?

Усмихнала се е предизвикателно. Емил я целува. Внезапно я отблъсква театрално.

ЕМИЛ

Оуу. Яла си нещо с праз?!

Тя го удря закачливо.

ЕМИЛ

Чесън?

Избягва следващия удар.

ЕМИЛ

Много е секси... Кромид?

Тя се навежда над него и го целува демонстративно дълго и

напоително.

130А ЕКСТ. ТРОТОАР СРЕЩУ РЕСТОРАНТ „КОРСО“ – НОЩ

В този момент по тротоара край ресторанта минават Васил и Цвети. Васил забелязва какво става на близката маса, и по-лошото: кой го прави...

131 ЕКСТ. ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА ЕМИЛ – НОЩ

Васил е дочакал баща си пред къщата. Емил вижда как в мрака младият мъж прави салта, прескача препятствия в двора с някакво озлобление, на ръба на риска. Когато вижда баща си, направо тръгва към него.

ВАСИЛ

Чукаме младо, а?

Емил е шокиран. Не знае какво да каже. Не може да измисли нищо. Васил се е доближил опасно близо до него. Но все още е една глава по-нисък и отстъпва механично назад.

ВАСИЛ

Какво става, шефе? Що не ми праснеш един?! Или сме вече куул?... Дъртак смотан!

Васко тръгва да се обръща и извървява няколко крачки към външната врата на двора, когато Емил най-сетне се обажда.

ЕМИЛ

Не знаеш всичко, дришльо!

(пауза)

Нищо не знаеш...

Васко го прекъсва, докато се обръща отново, като че е очаквал подобно изречение.

ВАСИЛ

(саркастично)

А ти знаеш всичко! Е, това ме прави луд. Как разбираш всичко? Как знаеш всичко?

ЕМИЛ

Трябва да знам всичко! Понеже иначе това „всичкото“ изчезва в твоята раница...

Васил мълчи. Очаква със свъсени вежди още обяснения.

ЕМИЛ

С майка ти отдавна не живеем като семейство!

ВАСИЛ

Мерси, че ме светна! Виждам. И що? Щото остарява доктор Борилова? Не ти е вече интересна?...

Емил спонтанно се изсвива на съждението.

ВАСИЛ

И ти е смешно?! Чичак!...

ЕМИЛ

Ядосан си. Разбирам те.

ВАСИЛ

Разбираш ме? Браво, бе... разбирач!

(вече с гръб)

Разбирал ме...

Васил изскача през оградата като нинджа. Емил остава на двора, сяда на една пейка и пали цигара... Поглежда телефона си - има съобщение от баща си: „Нещо ме зарязва май?“ Емил застива в крива усмивка...

132 ЕКСТ. СНИМАЧЕН ПАВИЛИОН - ДЕН

В кадър - снимачна клапа с надпис „Режисьор: Жори Димитров. Продуцент: Джими Канев.“ Глас на английски /Иво/ „Тейк-мейк, дубъл сикстийн, камера рол“. Клапата открива кадъра. Друг глас: „Сет“ Трети глас /истерично/: „Моля за тишина! /после по-спокойно/ Имаме сет“.

Красива манекенка, само по бельо, отпива от бутилка с минерална вода, отмята еротично коси, поглежда към камерата и с дрезгав глас качва: „Само „Клисурец“ насища жаждата ми“. Глас: „Стоп камера“.

Общ план на оборудване павилион за снимки - виждаме екипа, който снима въпросната реклама.

РЕЖИСЬОР

Перфектно! Имаме го!

КАНЕВ

Жори, не ти решавааш дали го имаме! Г-н Николов, какво мислите?

МЕНИДЖЪР

Аз съм ОК, хареса ми!

КАНЕВ

Когато клиентът е доволен, и боговете мълчат! Но, да направим един последен дубъл, за мен! ОК?!

МЕНИДЖЪР

Щом е за по-добро, ОК!

КАНЕВ

Злати, в момента, в който отпиваш, трябва да направим разликата с другите води. Това е „Клисурец“! Разбра ме, нали?!

Манекенката кима утвърдително, видимо неразбираща указанията.

КАНЕВ

ОК! Правим го пак! Търсим най-доброто! Хайде, банда! /пляска с ръце/

Общ план на целия сет. Леко суетене преди дубъла. Гласове: „Дай ми един пешперлик“, „Аре сложете едни ташаци на тая стойка бе!“. Манекенката се ухилва порочно на последната реплика. „Тишина!“ Режисьорът дава команда, красивата манекенка, само по бельо, отпива от бутилка с минерална вода, отмята еротично коси, поглежда към камерата и с дрезгав глас казва: „Само „Клисурец“ насища жаждата ми“...

На средата на репликата ѝ, външната метална врата изскърцва. Канев изкрещява бесен.

КАНЕВ

Кой си бе, майка ти да иба?...

Всички спират работа и се обръщат към причинителя на безбожния шум. На входа на студиото, в епичен контражур виждаме зловещ мъжки силует. Тишина. В студиото влиза бесният Емил Борилов... Доближава се безмълвно до Джими Канев и без замах му забива мощен шамар. Манекенката изпищява истерично. Канев се строполява на земята, но се

окопитва и става бързо. Всички са замлъкнали. Емил забелязва „клиента“ в групата край монитора. Сочи го с пръст, докато разтрива ръката си...

ЕМИЛ

Ти, измекар!...

Клиентът стои като вцепенен, а после поглежда Емил с насмешка. Емил излиза припряно от студиото. Канев тръгва след него. Останалите стоят на местата си.

133 ЕКСТ. ПАРКИНГ ПРИ СНИМАЧЕН ПАВИЛИОН – ДЕН

На паркинга. Канев го догонва и застава пред него, точно когато Емил е готов да си влезе в колата. На лицето на Джими има голяма червена следа. Канев започва да крещи още преди да е доближил шефа си.

КАНЕВ

Подслушваш ме, нали? Обяви ме за крадец. Нищо не ти убягва!? Ти си голяма гад, да знаеш. Слушаш ни всички, нали?!...

ЕМИЛ

Има и други начини да разбереш дали някой те лъже, копеленце малко... Или те краде! И те ебава на собствен терен! Педалче...Мееен (имитира го)

Емил не се въздържа и му забива още един шамар. Канев остава на крака, но е зашеметен, държи се за лицето.

ЕМИЛ

Да не съм те видял повече в агенцията!

КАНЕВ

И какво ще кажеш? Какво ще обясниш на колегите? Какво ще кажеш на Ния? Джими лъже, краде и сваля чужди любовници? Подслушах го! ДАНС го проследи и...

ЕМИЛ

Ште бия, бе... Изчезни!

Канев е настоятелен, дърпа храбро шефа си за ризата.

КАНЕВ

Кажи бе, ченге? Що ти кашляше компютъра? Как разбра къде сме?...

ЕМИЛ

Абе, ей, педал недоебан!...

Понечва да го удари още един път, но се спира. Канев е замижал в очакване на удара... Нищо не се случва. На вратата на студиото са се показали няколко човека. Емил влиза в колата, но Канев задържа вратата и шепне злобно.

КАНЕВ

Ти искаш всичко, нали? Искаш да контролираш всичко, искаш да знаеш всичко... Просто искаш всичко! Не ти стига каквото имаш.

Преди да отпраши с мръсна газ по черния път, поглежда отново към Канев, който го гледа злобно.

134 ЕКСТ/ИНТ. УЛИЦА/АВТОМОБИЛЪТ НА ЕМИЛ – ДЕН

Емил трепери целия и спира още след първия завой. Сваля прозорците и се опитва да диша спокойно. Опитва се да движи пръстите на дясната си ръка – не му е лесно, ръката му е леко отекла. Поглежда се в огледалото и внезапно се ухилва, смотоява: „Това ще е як запис“ – натиска бутона на очилата си и спира записа. Вади телефона си и звъни на Ния.

ЕМИЛ

Казах на твоето лайненце да се маха. Джимитърчо, да...Три дни болнични, а? Силно главоболие, световъртеж. Познай как се лекува? Хванах го да снима клип за минералната водичка!Чух го случайно... Намерили били по-добра оферта? Спретнах здрава кочина... Е, не, ще го гледам... Бих му един и от теб... Вече наистина го боли глава... Споко съм, бе. Дишам, дишам дълбоко...

135 ЕКСТ. УЛИЦИ – ДЕН

Покритие на долния ВО: Пейзажни кадри от движеща се кола. Виждаме Емил, който отнесено шофира. После, следейки колата на Емил, камерата се издига, докато автомобилът не се превръща в малка черна точка.

ЕМИЛ (V.O.)

Вездесъщ! Това ли е, което търсех!?... Това ли наистина очаквах в този глупав експеримент!... Да стана Вездесъщ?! Да се превърна в горна гледна точка над долните страсти?... Да спирам бури и да пускам ветрове.... Да контролирам, да знам всичко?!... А да не мога да проумея нищо... Да предотвратявам кризи, смърти и чужди грехове... Да направлявам съдби...И после, да се опитам да се измъкна безгрешен?!...Да, бе...Дришняр!

136 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Емил влиза в просторния хол на баща си, където е болничната му дневна. Стария лежи завит като пашкул и гледа ТВ. Опитва се да извади ръка, за да приветства сина си, но не успява. Емил е вял, сърдит.

ЕМИЛ

Ей, професоре, не си мръднал, бе...

Стария се усмихва на смешката. Емил е застанал до прозореца.

ЕМИЛ

Много рано взе да става късно, баща...

Стария се опитва да се поизправи, но го заболява и изсумтява.

СТАРИЯ

Много лесно взе да става трудно, сине.

Двамата се усмихват уморено.

ЕМИЛ

Какво има, татко?

СТАРИЯ

Исках да те видя, понеже имам чувството, че нещо те мъчи. Не е онова с Васко, нали?

ЕМИЛ

(пауза)

Не е... Това приключи! Благодарение на теб.

СТАРИЯ

И на това.

(сочи камерката)

Ани?

ЕМИЛ

И там свършихме...

Тишина... Стария е смутен. Не знае какво да каже.

СТАРИЯ

Как си свършил, бе? С Ани?!... Не мога да повярвам.

Макар че... Няма ли шанс? Съвсем?... Изневяра ли?

Емил мълчи и клати глава отрицателно на всеки въпрос.

СТАРИЯ

Знаеш, че я харесвам. Отърсила се е от ония сноби, в тая шибана среда... От оня дървен философ, дето я е направил. Тя е стойностен чов...

Емил го прекъсва.

ЕМИЛ

Свърши, баща...

СТАРИЯ

Друга?

Емил не отговаря. Отваря бюфета и сипва уиски в две чаши.

След кратко колебание досипва в едната още малко...

Доближава се до баща си и му подава чашата с по-малко съдържание.

ЕМИЛ

(сменя темата)

Професоре, писал ли си някога дневници?

Пауза.

СТАРИЯ

Моля?! Много несръчно сменяш темата.

(Стария отпива с блаженство, в чашата не остава почти нищо)

ЕМИЛ

Важно ми е, кажи... Как се връщаш назад? Как знаеш

какво си мислил някога? Как разбираш кога си бил щастлив?Назад! Във времето...

Стария мълчи.

ЕМИЛ

Не ти ли липсват сега забравени мигове, епизоди от щастливите години?

СТАРИЯ

Не!

Пауза и за двамата. Гледат се напрегнато.

СТАРИЯ

Мислиш ме за сенилен... Сенилността е изпратена от горе! Да ни спаси от ужаса на остаряването. Спокоен съм. Нямам нужда да се връщам...

Емил е объркан от прекалено стегнатия отговор.

ЕМИЛ

Лъжеш! Или не разбирам.

СТАРИЯ

Не разбираш! Знаеш ли, не съм изкуфял. Има една абсурдна, но успокоителна мисъл, която ме радва напоследък – човек остарява заедно със себе си. Нещо като паралелно изкуфяване! Няма тревожност... Дори има някаква... Хармония!...

Емил гледа изпитателно.

СТАРИЯ

Цял живот се самонаблюдаваме, Емко... Въобразяваме си, че се познаваме. Идва момент, в който трябва да се приемеш какъвто си. Да се приемеш... А това е много уморително. И слава богу спира с годините. Изобщо с годините една патина покрива напрежението.

Емил се изправя и целува баща си.

СТАРИЯ

Защо ме питаш за спомените? Искаше да ми кажеш нещо друго, нали?...

ЕМИЛ

Сложих още камери... почти навсякъде... Около мен.
Ти сам видя колко е лесно...

Стария се усмихва горчиво.

ЕМИЛ

Мислех да пиша. За един мъж, който записва всичко,
за да не го пропусне, за да не го загуби... Скоро
знае и вижда всичко. Каквото не знае – научава
бързо. Разбира тайни и истини, които го... И сега
не мога да изляза от сюжета!

Стария мълчи, застинал в гротескна усмивка...

ЕМИЛ

Разбрах, че Васко краде, че вие с майка леко
ферментирате...

(гледат се в очите, Стария се усмихва
със сериозни очи)

Разбрах, че Ани е... различна. Василоев блудства с
чистачката...

(Стария се опулва, но бързо се усмихва
вече и с очи)

Да, бе... Много други неща разбрах. Всеки чука,
лъже, краде, преувеличава, драматизира, изкривява.
Взе да ми идва в повече.

СТАРИЯ

Адът, това са другите!

ЕМИЛ

Знам. След всичко това... Чувствам се... Много
зле...

СТАРИЯ

Как ли се чувства Господ тогава?

Емил го гледа сериозен, после се усмихва...

ЕМИЛ

Предполагам, е свикнал...

Стария първо клати глава – гняв, неразбиране, пълно
проникновение, не е ясно какво му се върти в главата...

СТАРИЯ

И какво сега?! Вече знаеш всичко за всички? Или поне така ти се струва.... Колкото повече знаем за другите, толкова по-малко ги харесваме. Затова и любовта излинява с времето. И остава една обреченост! Една неизбежна обвързаност. Която е далеч по-силна от любовта...

Емил не трепва, не мига дори с очи, докато слуша Стария.

СТАРИЯ

(окуражен от тишината)

Ани е станала част от теб... Не я изтръгвай от себе си с такава лекота. Емо?

(няма отговор)

Моля те!...

Емил продължава да гледа през прозореца, сякаш не чува.

137 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ - ВЕЧЕР

Емил влиза у дома. Застава в центъра на хола с ръце в джобовете. Ани е полегнала на дивана. Пие мартини. Уморена е, не прави опит да се изправи... Той мълчи и диша шумно. Изважда ръце от джобовете и прави крачка напред.

АНИ

Тръгваш ли си?

ЕМИЛ

И това ли прозря?

(взима бутилката мартини в ръка и отпива глътка, сочи питието ѝ)

Виждаш ли-трябваше още преди години да отвориш чакрите...

АНИ

Не се заяждай! Видях ти куфарите...

ЕМИЛ

Ооо, да... Извинявай.

АНИ

Има друга, нали?

ЕМИЛ

Има! Друго...

АНИ

При нея ли отиваш?

ЕМИЛ

При себе си!

АНИ

(иронично)

О, колко драматично! Къде? В митичното ателие?...

Емил не отговаря. Сяда срещу нея в стария фотьойл.

АНИ

Не съм те виждала да седиш в това кресло.

ЕМИЛ

Дааа...

(иронично)

Креслото на генерал Василоев. Подарък от Муслим Магомаев, на концерта в Бургас. 82-ра.

Ани се усмихва.

ЕМИЛ

Винаги има първи път.

(настанява се удобно и вдига крака на
стъклената маса

Да поседнем преди тръгване...

Ани отново се усмихва горчиво, докато той сочи стола, после
обръща поглед към ъглите на просторната дневна.

ЕМИЛ

Това кресло, това пиано, фоайето от варовик, този
паркет. Тази остъклена тераса с венецианско
стъкло... Доставени с толкова чувство и фамилна
отговорност от баща ти...

АНИ

Не е честно...

ЕМИЛ

18 години живеем тук...

(с друг тон)

Нали не мислиш, че съм останал толкова време
заради паркета от Кировския завод.

Ани го поглежда изпитателно.

ЕМИЛ

Или заради картините на Мърквичка и Генко,
подарени на генерала в изблик на съдружна

АНИ

(рязко)

Спри, бе! Кажи нещо смислено.

ЕМИЛ

Няма смислено.

АНИ

Тогава ни беше хубаво!

ЕМИЛ

Да. Верно. Беше! В началото... Преди големия
анализ... И още повече- преди голямата тишина...

Ани замлъква. Пресяга се и си сипва мартини в чашата, в
която е останал само лед и мътилка от лимон.

АНИ

Обичаш ли я?

ЕМИЛ

Надявам се!

АНИ

Млада ли е?

ЕМИЛ

Това няма значение...

АНИ

О, има...

ЕМИЛ

Не, няма.

АНИ

Винаги така става.

ЕМИЛ

(иронично)

С мъже като мен ли?

АНИ

С мъже като теб... Себични, силни...
(вече низходящ тон)
...слаби, болезнени, себевзряни, недоволни,
недовършени, неразбрани... винаги на ръба.

ЕМИЛ

(иронично)
Хиперсексуални...

АНИ

Айде пак! Да, извинявай, имаш обективна причина да
си тръгнеш. Напоследък не те чукам...

ЕМИЛ

Напоследък? Цяла година сме съквартиранти, сестро!
Живеем като близки роднини... Ако се изчукаме,
може да мине за кръвсмешение...
(пауза, в която Ани го гледа искрено
изненадана от простотията)
Извинявай!... Но ако ще сменяш тактиката... да
взема да остана?

Усмивкат се уморено, болезнено.

АНИ

Извинявай. Нямаше как. Имах проблем.

Емил е стреснат. Не задава очаквания въпрос.

АНИ

Всичко мина. Никой не разбра, даже генерала...

Емил жестикулира, без да може да произнесе думи.

АНИ

Изчистиха ме преди година. Имах миоми...
Възелчета... Много! Разсекоха ги... И нещо се
прецака... Няма значение...

Емил е шокиран, брадичката му трепери, готов е да я
прегърне. Когато проговаря отново, гласът му изневерява.

ЕМИЛ

И защо не знам?...

АНИ

Нямаше смисъл. Беше си отишло. Преди това.

Емил се е изправил до креслото, просълзен е, но не се доближава до жена си, отпива от бутилката мартини, брадичката му трепери още по-силно.

ЕМИЛ

Съжалявам, Ани. Наистина. Ти си важна за мен... Не те заслужавам...

АНИ

Спри! Стига толкова! Не се унижавай! Давай! Тръгвай! Събери си бутилките и не прави нищо излишно. Аз те разбирам.

Емил мълчи, гледа я, после премества поглед някъде встрани. Тя също мълчи.

АНИ

Как се казва?

Емил я гледа въпросително.

АНИ

Как я наричат? Има ли си име новото момиче?

ЕМИЛ

Мария.

АНИ

Ооо! Мария! Добре...

След настаналата тишина, в която Ани отпива от топлото си мартини, Емил излиза тихо от дневната и влиза в спалнята...

138 ЕКСТ. ПРЕД ДОМЪТ НА ЕМИЛ, АВТОМОБИЛЪТ НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Емил качва два куфара в багажника на колата си. Преди да запали двигателя, включва в телефона си изображение от камерата в семейния хол. Вижда как...

139 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (НА ЖИВО) – ВЕЧЕР

... „спокойната инак Ани“ става от дивана и започва тихо да плаче. В един момент риданието става неудържимо, хвърля на

земята кристален поднос, чупи, хлипа...

140 ЕКСТ. ПРЕД ДОМЪТ НА ЕМИЛ, АВТОМОБИЛЪТ НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Емил оставя таблета на седалката и излиза от колата в порив да се върне у дома. Прави няколко крачки, дочува истерични крясъци през прозореца и се връща в колата. Тръгва с мръсна газ!

142 ЕКСТ. АГЕНЦИЯТА, ВЕДОМСТВЕНО БАРЧЕ – ВЕЧЕР

Рада и Ачо пият по бира. От входа на сградата излиза Канев/с лека синина на скулата/ с кашон с вещите му от агенцията в ръка.

КАНЕВ

Не мога да повярвам, че за два месеца съм натрупал толкова стока...

Сваля календара от стената в близост до Ачо и Рада и го слага в кашона.

КАНЕВ

Мой си е. Вересиите свършиха.

РАДА

Да не си забравиш фон дьо тен-а...

КАНЕВ

Тука сте блато, каке...

РАДА

(усмихната)

Малко ти е бил боят, лайненце! Прав ти път!

АЧО

Изчезни бе, муха? Чуваш ли, бе?

Канев не отговаря, изглежда уплашен от агресивния по принцип Ачо.

Канев излиза от барчето. Влиза в колата си с добричка регистрация и потегля с мръсна газ.

142А ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

Емил влиза в мрачното ателие, пали лампата в антрето и примъква със свободната си ръка още един куфар от коридора. Ръцете му са заети с куфар и сак. Друг сак и лаптопът са преметнати на кръст през раменете му. Сакът е нагърчил блузата му около врата и е заголил корема. Той е нервен, потен и свиреп. Пали още някаква лампа с крак. Стоварва куфара и чантата на земята и се опитва да се освободи от сака през раменете си, докато се доближава до шкафа с питиета. Сакът се строполясва на земята, но лаптопът все още е на раменете му, когато отваря жадно бутилка уиски и отпива направо от шишето... После сваля и лаптопа. Опитва се да отвори заялия прозорец. Успява. Веднага след това пуска и климатика, който издава странни звуци. Той отпива отново от бутилката, взима си чаша и я пълни наполовина. Разгъва лаптопа на масата... Вади от хладилника бира и сипва в друга чаша, пяна от бирата потича по масата...Той е все още много гневен, бърсва пяната на пода и се бърше в панталона. Уискито не му носи спокойствие. Бирата изпива на екс, сипва още. Сяда на стола пред лаптопа, вдига крака, пали пура. Климатикът тръгва шумно, прозорецът се трясва от течение... Той кликва на компютъра камерата на живо от дома си...

142В OMITTED

142С OMITTED

142D OMITTED

142Е OMITTED

143 OMITTED

144 OMITTED

144А ЕКСТ. КЪЩАТА НА ЕМИЛ - НОЩ

Общ план на къщата. На прозореца различаваме силуета на

Ани.

145 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ – НОЩ

Ани е застанала пред прозореца и гледа с празен поглед навън. Васил Василоев нервно и агресивно се приближава зад нея.

ВАСИЛОЕВ

...Нищо не губиш. Радвай се! Парвенюнцето Емко.
Емко – Превземко. Пиянде.

АНИ

(смирено)

Моля те, иди си! Не ме карай да слушам. И да говоря. Иди си!...

ВАСИЛОЕВ

Дошъл в този дом гол като партизанин – с една малка пишка и една голяма амбиция да превземе града.
Дришльо. Драскач нещастен...

Ани внезапно се изкрещява на баща си.

АНИ

Изчезни!

Василоев потрепва и спонтанно докосва рамото на дъщеря си/сякаш се извинява/, после с наведена глава излиза от стаята.

145А ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ (НА ЖИВО) – НОЩ

Василоев излиза от стаята. Ани не помръдва от мястото си, стои като вкаменена.

145В OMITTED

145С ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Емил гледа на лаптопа си горната сцена. После бавно го затваря и го оставя на пода.

145D ЕКСТ. ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Ани е седнала на стълбите в двора. Главата ѝ е отпусната надолу, ръцете ѝ също висят отпуснати. Абсолютно неподвижна е. Чаша уиски стои на стъпалото до нея. Върху елегантната ѝ рокля, с която беше облечена, когато я напусна Емил, има следи от прашните стълби, на които седи. На ръката ѝ различаваме гривната, подарена ѝ от Криси.

146 НТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ/СТАЯТА НА СТАРИЯ – СУТРИН

Емил спи на дивана в ателието и се сепва, когато телефонът му звъни. Пробужда се трудно, протяга ръка към пода и опипом търси телефона си. Надвесва се към пода, размества бутилка, лаптоп, намира го. Майка му!

СВЕТЛА

Емо!...

Ридае. Емил се изправя прав, поглежда телефона си. После отново го слага на ухото си.

СВЕТЛА

...Баща ти издъхна!...

(ридание)

ЕМИЛ

Какво? Мамо, майко...

СВЕТЛА

...Почина! В съня си...

ЕМИЛ

Майко!...

СВЕТЛА

...през нощта...

(ридание)

Сигурно тромба... Емко! Емко, майка! Каза, че му се спи и го оставих. Сега го гледам!...

ЕМИЛ

Майко, майко? Идвам! Чуваш ли?!... Сама ли си? Има ли някой при тебе?...

Майка му е затворила. Емил е в ступор!

147 ЕКСТ. СОФИЙСКИТЕ ГРОВИЩА – ДЕН

Погребението на Стария. Момент, когато гробарите вече са зарили гроба, опечалените полагат цветя и изказват съболезнования на близките, подредени един до друг Борилови изглеждат обединени в скръбта – Светла, Борил и Емил от двете ѝ страни, Васко, Ани. Сред изказващите съболезнования /20-тина човека/има възрастни хора – роднини и приятели, различаваме и познати лица от сюжета – санитарката, Василоев, Ния, Бисер. Васил е видимо разстроен. Младежът плаче без да се прикрива. Прегърнал е баба си Светла. Борил – братът на Емил, е пристигнал от Канада и също е плътно до майка си. Емил, с познатите ни тъмни очила, някак отстранен, приема съболезнования, застанал мирно с каменно лице до жена си. В един момент различаваме събитието през неговия субективен поглед, като че камерката в очилата работи...Когато пред него застава генерал Василоев, кадърът е субективен.

ВАСИЛОЕВ

Моите съболезнования... Виж, баща ти беше истински
... мъж!...

Въпреки напрегнатата атмосфера, по устните на Емил пробягва едва забележима усмивка, когато приема съболезнованията на следващия опечален...

Когато опечалените остават сами до пресната могилка Борил застава до брат си, а Ани отвежда свекърва си и Васил настрани.

Борил е мъж на 50-тина години, посребрен, облечен в изискан черен костюм, опитва се да прегърне брат си, но Емил остава вдървен.

БОРИЛ

Емко, разбрах, че не живееш в... дома си?

ЕМИЛ

(загледан в пресния гроб)

В крайна сметка последният дом е най-важен...

Обръща се рязко. Намигва нелепо на брат си, после се усмихва с поглед в хоризонта.

БОРИЛ

(търси думите)

Светла... понеже... трябва да... не бъде сама сега. Ще се преместиш вкъщи, нали?

Емил не казва нищо, преместил е отново поглед към натрупаната купчина пръст върху гроба на баща им.

ЕМИЛ

Живея в ателието!

Потискаща пауза.

БОРИЛ

А възможно ли е, при тази ситуация, нали... да отидеш при нея... само временно?

Емил го поглежда стреснато.

ЕМИЛ

В момента не е възможно...

БОРИЛ

Винаги правиш всичко да е много трудно

ЕМИЛ

Факт.

Борил се отдалечава към автомобила си. Емил остава сам. Различаваме в тълпата как Ани и Васил, също се отдалечават...

148 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Емил трескаво преглежда записи от стаята на Стария. Навън вали. Намира последния запис и след като отпива глътка уиски, го пуска.

149 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ (ЗАПИС) – НОЩ

Следват последните мигове от живота на баща му! Болният се опитва да стане, иска да се изправи на лакът, посяга да си вземе вода, задъхва се, не успява. Стария опъва глава назад, сякаш да си поеме въздух за последно... За кратко тялото му се тресе в конвулсии. После сякаш се сеца за нещо, поглежда за миг с ужасяващ поглед в камерата, и

лицето му внезапно се успокоява. Преди да издъхне, Стария отново поглежда към камерата и се усмихва. После чертите се отпускат, очите добиват още по-блажен вид и бащата захлопва очи смирено....

150 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Емил се хваща за главата. Отпива на един дъх последните глътки от бутилка уиски, и ридаейки, започва да разкачва кабели и жици, натиквайки машинарията в кашони, после в шкафа и в някакъв гардероб... Сяда отново пред лаптопа си и връща записа още веднъж. През цялото време на масата до лаптопа различаваме енциклопедията на Ларус. Накрая той я взема в ръце и я поглежда като някаква скъпоценност... После я хвърля гневно върху очилата и ги чупи.

151 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Емил плаче, когато на вратата се звъни. Стреснат, затваря файла със записа, не забелязва, че отдолу лъсва друга активна папка – „Книгата“. Като в сън отваря вратата и вижда срещу себе си Мария! Дъждът навън очевидно е силен, защото въпреки чадъра в ръката ѝ, обувките и част от дрехите и са мокри. Той е разстроен, личи му, че е плакал. Тя го прегръща и го гали, целува го, успокоява го безмълвно. Той се отдръпва леко, притеснен от слабостта си. Сочи ѝ дивана, тя сяда на ръба и го гледа с насълзени очи. Емил започва трескаво да търси още алкохол. Бърка в шкафа, в барчето, рови под работния плот – няма нищо за пиене. Изсъсква тихо: „Fuck!, няма...“ Лаптопът му е отворен на масата пред Мария... Той не забелязва това.

ЕМИЛ

Ще изляза за малко...

Тя става и препречва пътя му.

МАРИЯ

В този дъжд? Ще дойда с теб...

Той я отблъсква леко.

ЕМИЛ

Мария, моля те! Просто ще купя нещо за пиене...

Остана сама в ателието, Мария поглежда отворения лаптоп и активната папка „Книгата“. Минава време преди да се осмели да кликне върху иконката. Отварят се десетина файла. „Книгата сюжет“. „Книгата архив“... Забелязва файлове с имена на хора и събития: „Кабинета“, „Офисът“, „Татко“, „ЧРД Бисер“, „Ани“, „Мария“... МАРИЯ! Тя след кратко колебание цъква папката с името си.

151А ЕКСТ. БАР „ДАДА“- НОЩ

Плющи силен дъжд. Емил прегърбен се появява в осветените ръждиви контури на бара и влиза.

152 ИНТ. БАР „ДАДА“ - НОЩ

Гледна точка от вътрешността на бара към входа. Емил влиза в бара като мокър призрак и си проправя път към бармана.

БАРМАН

Страшен дъжд, а?

ЕМИЛ

Една водка.

Сочи му бутилка „Белуга“ на рафта.

БАРМАН

Малка или голяма?

ЕМИЛ

Бутилка!... И бутилка вино. „Санта Мария“.

Барманът вдига вежди озадачено, но му дава бутилките и сметката. Емил плаща и слага бутилките в джобовете на сако си.

153 ЕКСТ. УЛИЦА ПРЕД БАРА - НОЩ

Излиза от бара, вали силен дъжд. Емил под стрехата на бара. Отваря бутилката. Отпива. Още веднъж.

154 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

Мария трескаво разглежда файлове по дати, именувани с

изрази. „Мария и Роза“, „Първа среща“, „Целувките“, „Лошо момиче“, „Любими моменти“. Отваря последния файл и започва да гледа.

155 ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ (ЗАПИС) – НОЩ

Следва запис на любовната им нощ след първата среща в дома ѝ.

156 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Мария е потресена! Сепва се от силната гръмотевица навън.

157 ЕКСТ. УЛИЦА ПРЕД БАРА – НОЩ

Емил под стрехата на бара. Не обръща внимание на силната гръмотевица, която отеква. Отпива от бутилката с водка. Тръгва към дома си.

158 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

В ателието. Мария нервно отваря файл след файл. Чуваме откъслечни реплики от нейни разговори с Роза, с Ния, с Емил. Вижда разговор с Джими Канев в пушалнята, кадри от дома си, сцената със стриптийза и последвалия секс. Започва да плаче. Минава време... Мария е крайно разстроена, чорлава, спряла е да плаче. Грабва компютъра и го хвърля на земята, тъпче отломъците гневно.

159 ЕКСТ. УЛИЦА (НА ЖИВО) – НОЩ

НА ЖИВО ОТ ОХРАНИТЕЛНА КАМЕРА:

Емил трескав върви по улицата в проливния дъжд.

160 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Мокър до кости, влиза в ателието. Вижда компютъра си разпарчетосан на земята. Мария я няма. Вика я веднъж с глух глас. Осъзнава в миг какво се е случило! Удря гневно бутилката червено вино в бюрото. Тя се чупи с трясък и кърваво червената течност се разлива наоколо. В ръката му

остава само зловещо назъбеното гърло на бутилката с нелепо висящия етикет „Санта Мария“. Той с крясък имитира жеста, с който може да си пререже гърлото. После хвърля стъклото на земята като пистолет, който е използвал. Сяда на земята, сякаш в локва кръв.

161 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

ДЕЙСТВИТЕЛНО време. Брадясалият писател гледа право в монитора без да пише. Звучи глас зад кадър.

ЕМИЛ (V.O.)

Не бях сигурен какво точно е видяла, но това беше нашата смърт. Още смърт. Живот без Мария? Беше ме страх да я намеря, исках и не исках да я видя отново. Мария! Мария? Мария!!! Никой не знаеше къде е. Боже, как ли спасяваше омърсената си душа? Чувствах ужасна фантомна болка...като след ампутация. Болеше ме нещо, което вече не съществуваше. Останах абсолютно сам. Виновен, презрян! Не ми оставаше нищо друго освен да напиша книгата. Нали точно това исках?! Сега само това имаше значение. Можех да я кръстя „Престъпление и наказание“, но ми се струваше, че заглавието ми е познато отнякъде...

ПОКРИТИЕ на горния V.O.

161А ЕКСТ. ТЕРАСА НА АТЕЛИЕТО – ВЕЧЕР

Емил излиза на терасата, пуши и гледа с празен поглед.

162 OMITTED

163 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА НИЯ – ДЕН

Ния и Емил са седнали делово един срещу друг. Емил не прилича на себе си – запуснат, съкрушен. Ния побутва чаша с вода. Той отпива жадно.

ЕМИЛ

Малко се сдухах...

НИЯ

Нормално е... Почини си...

Емил горчиво поклаща глава.

НИЯ

(прекъсва го)

Васко обажда ли се?

ЕМИЛ

Дори не ми вдига. Сърди се за Мария.

НИЯ

Заедно ли живеете?

След пауза.

ЕМИЛ

Мария си отиде...

Ния е шокирана, но се овладява и прекратява темата.

НИЯ

Е, нормално е да си сдухан...

ЕМИЛ

Ще трябва да остана сам.

НИЯ

Ми, нали си сам? ...Трябва ти малко време...

ЕМИЛ

Повече от малко! Трябва ми време да напиша онова.

НИЯ

Онова?! Книгата, Емо, кни-га-та!... Пиши брат, с теб съм, ще те покривам.

Емил е готов да се разреве, но се овладява и сменя темата.

ЕМИЛ

Лаптопът ми се скапа, взимам тоя.

НИЯ

Тая барака от заседателната ли, бе? Дай да ти купим нов.

ЕМИЛ

Идеален ми е. Трябва да пестим...

НИЯ

Пиши. И дай да четем. Не ми казваш нищо, ама ще чакам да го видя...

Ния го прегръща приятелски, целува го. Той се отпуска в ръцете ѝ.

НИЯ

Опа-опа... Не ми се отпускат толкова да не стане кръвосмешение...

164 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - НОЩ

Емил се опитва да се свърже с Васил, безуспешно. Виждаме името изписано на телефона му. После звъни на Ани.

Целият диалог от следващия епизод.

164А ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ - НОЩ

Ани и Васко седят на дивана, телефонът ѝ звъни. Тя показва дисплея на Васко, който намръщен си влиза в стаята. Ани се колебае, но все пак вдига.

ЕМИЛ

Здрасти, как си... сте?

АНИ

Караме я някак...

ЕМИЛ

Васил не ми отговаря. На есемеси, на телефона...

АНИ

Не иска да говори с теб, не говори за теб. Говори за дядо си...

Васил се подава от стаята си, маха с ръка на майка си, привлича вниманието ѝ, сочи себе си и гневно прави отрицателен жест.

ЕМИЛ

Може ли да го чуя?

АНИ

Няма го...

Емил мълчи.

ЕМИЛ

По това време?

АНИ

Той е голям.

(пауза)

Ти как си?

ЕМИЛ

Ще пиша. Скрил съм се малко. И почвам...

АНИ

(служебен тон)

Браво! Емил, повярвай, радвам се, наистина се равам, че ще пишеш отново...

Той мълчи. Ани прекъсва връзката. Васил мълчаливо я наблюдава от прага на стаята си.

165 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – НОЩ

Епизодът, който сме видели в началото на филма.

Емил в ателието, в готовност да започне отшелническото си писане. Преглежда си папките, прехвърля файлове от характерния червен хард диск в „новия“ си компютър, после изважда устройството и го прибира в чантата на лаптопа. Отваря нов файл и някак тържествено бавно изписва заглавие:

НЕНУЖНИ ИСТИНИ.

Прочита го няколко пъти на глас. Не е доволен. Бие си пак два шамара по ушите. Пише ново заглавие:

ИСТИНА В ПОВЕЧЕ.

И слиза с курсура малко по-надолу на празната страница. Започва да пише текст, докато чуваме гласа му зад кадър:

ЕМИЛ (V.O.)

Трябва да знаеш само толкова, колкото можеш да понесеш. Дори само една истина в повече може да те убие! Казват, че истината те прави свободен!

(пауза) Но цената на тази свобода често е непоносима!

Изправя се в креслото си, превъзбуден, продължава трескаво да пише.

ЕМИЛ (V.O.)

Аз платих цената на много истини, но това не ме направи свободен. Направи ме роб на чужди тайни! Промъкнах се в мрачните подземия на тези тайни – скришом, без връзка с горния свят, без резервен план, без светлина и запаси. И останах сам... И вече не можех да спра, нито можех да намеря изхода. Тази история е записана вече. От странното си начало до кошмарния си край! Аз трябва само да я разкажа...

Пишещият се връща към началните редове и със сардонична усмивка изписва ново заглавие:

ВЕЗДЕСЪЩИЯТ.

НАДПИС: ПЕТ СЕДМИЦИ ПО КЪСНО

166 ИНТ. АТЕЛИЕТО/ТЕРАСА НА ЕМИЛ – ВЕЧЕР

Емил пише трескаво, изглежда сив и захабен, отслабнал, брадясал.

ЕМИЛ (V.O.)

Бях останал абсолютно сам. Абсурдно сам! Изолиран. Изоставен. Изоставил. Всичко и всички. Как стана така? Изведнъж, накуп. Чувствах се като корабкрушенец. Единственият оцелял – сам виновен за крушението на кораба. И трябваше да запаля огън на брега, за да ме видят. Клада, с която да викам за помощ. Аз, Вездесъщият.

Емил дописва последното изречение, отпива голяма глътка уиски и добавя най-отдолу: КРАЙ. После разтрива слепоочията

си, отваря широко очи и гледа в една точка.

167 ИНТ. АГЕНЦИЯТА – ДЕН

Влиза в агенцията. Въпреки че е изкъпан и спретнат, изглежда измъчен и странен. Вратата на заседателна зала е отворена, вътре са повечето хора от агенцията в очакване на някаква среща. Веска го вижда и надава шумен вик. Хората го наобикалят. Радват му се, прегръщат го. Той се държи малко непохватно, на дистанция, поглежда бегло недемонтираната камера в залата... Дончо го прегръща – ще му счупи кокалите.

ЕМИЛ

Ядеш ли редовно бе, келеш...

ДОНЧО

Тъкмо мислех да те питам същото.

Всички се смеят. Ния показва глава от кабинета си и радостно се втурва да прегърне Емил.

НИЯ

Не се обади повече от месец, гад... Вече мислех да идвам до бърлогата... Домъчня ми, брадатко!

Ния го хваща с две ръце за брадата, навежда лицето му към своето и го целува по челото.

НИЯ

(към колегите)
Открадвам ви го!

Хваща го за ръка и го повежда към кабинета си. Колегите издават недоволни възклицания.

ЕМИЛ

Само секунда! Ачо, ето ти го.

Ачо си проправя път през колегите. Поздравява Емил, взима лаптопа, оставя чантата на един стол в коридора.

ЕМИЛ

(на Ния)

Тъпият компютър нещо заби. Говорих с Ачо, каза, че му знае номерата, и друг път го е правил, ще го намами.

НИЯ

Ми като си инат и не слушаш кво ти пее старото радио...

Ния го повежда към кабинета си. Изведнъж като някакво видение по коридора минава и Канев. Всички са смутени. Никои не го поздравява. Емил се наежва, но Ния предвидливо го придърпва в стаята си.

168 ИНТ. АГЕНЦИЯТА, КАБИНЕТ НА НИЯ – ДЕН

Ния почти насила го слага да седне на дивана.

ЕМИЛ

(стреснат, агресивен, към Ния)
Кво прави тоя гъз тука?

НИЯ

Знам ли... Няма да го арестуваме сега, че е дошъл! Сигурно му трябва трудовата книжка.

ЕМИЛ

Той да не си ритне пак здравната... По-добре да не се засичаме...

Ния му прави знак да се успокои и му сипва чаша вода.

НИЯ

Споко! Е, разказвай...

Емил отпива жадно. После мълчи и гледа трескаво. Ния го чака търпеливо.

ЕМИЛ

Свърших я, брат! Тъпата книга. И много искам ти първа да я прочетеш. Може да си единственият читател, от теб зависи...

НИЯ

Плашиш ме, честно!

ЕМИЛ

Иии... Много искам да ти благодаря!
(хваща я за ръката)
Че не измрънка, когато дезертирах.

Ния го плясва по ръката, престорено разсърдена.

НИЯ

Точно исках да измрънкам и...! Пак ме прецака!

Смеят се, той горчиво. Емил прегръща Ния.

ЕМИЛ

Утре ще ти я изпратя. Или не. Тази вечер... Тази нощ ще ти я изпратя.

НИЯ

Брат, каква е тази фаталност. Нали не очакваш да я прочета нощеска и да ти пратя рецензия?...

Смее се, сама. Емил я гледа сериозен.

НИЯ

Божке, точно това очакваш...

ЕМИЛ

Моля те! Искам да я прочетеш. Ти ще разбереш всичко... Моля те!

НИЯ

Трескав си. Звучиш като някакъв шибан класик...
Имам чувството, че говоря с Достоевски малко преди да завърши „Записки от подземиеето“...

Този път се смее само Емил. Грубо, насечено, изненадан сам от звука на собствения си смях. Тя остава в тишина. Ачо носи чантата, сбогува се с Емил.

ЕМИЛ

Довечера ще ти я пратя...

НИЯ

Добре, бе. Няма да спя, чакам... произведението...

Потропване на вратата, Ачо влиза и му подава включения лаптоп.

ЕМИЛ

Ей, гений, забави малко бе, не са минали и пет минути...

АЧО

(усмихва се)

Вирусчета... Всичко е запазено. То си пише тука,
ама- „чукча писател, не читател, а...”

Смеят се. Ачо му подава лаптопа.

ЕМИЛ

Що ми го връщаш гол? Къде му е чантата?

АЧО

Е, така ми го даде.

Емил мисли, мръщи се. Отваря вратата и вижда чантата на
дивана до бюрото на Веска.

169 OMITTED

169А ЕКСТ. УЛИЦИ - УТРИН

Много рано в града. Кадри от празни софийски улици и над
града. Розово утро. Пустии улици, веещи се пердета от
отворени прозорци.

169В ИНТ. ДОМЪТ НА НИЯ - УТРИН

Ния по нощница - стои в ступор пред домашния си компютър.
Разплаква се. Взима телефона и набира някого...

169С ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ, СПАЛНЯ - УТРИН

Мария спи. Събужда се, защото телефонът ѝ на нощното шкафче
звъни с познатата ни характерна мелодия. /В следващите
няколко сцени /до 170-та, вкл./, същото звънене на телефон
се чува като аудио.

169D ИНТ. ДОМЪТ НА ТУНЧЕВ - УТРИН

Тунчев и жена му спят. Телефонът му звъни и ги събужда.

169Е ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ - УТРИН

Светла спи на дивана в хола. Телефонът на масичката до нея

звъни и я събужда.

169F ИНТ. ЕКСТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, ХОЛ, ДВОР, УЛИЦА – УТРИН

Телефонът на Ани, зарязан на масата в хола, звъни. Ани се появява от спалнята по бельо и сънена се насочва към звънящия телефон. Преди да стигне до телефона, вниманието ѝ е привлечено от нещо, което става навън. Поглежда през прозореца...

Пред вратата вижда непознати хора – репортерка наглася микрофона си пред оператор с камера. Непознат мъж вижда Ани и я сочи с пръст. Фотограф насочва обектива си към Ани и я снима.

Ани панически поглежда към звънящия телефон. Към него гледа и сънения Васил, който се е появил от своята стая.

170 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ/ДОМЪТ НА НИЯ – УТРИН

Рано сутринта. Слънцето прозира през пердето. Емил е спал на пода върху одеала, с яке за възглавница. Телефонът му звъни и Емил се събужда. Намира трескаво телефона си... необозначен номер. Гледа го уплашено. Вдига телефона със свито сърце и странно изражение.

НИЯ
(грачи)
Ало!...

ЕМИЛ
Ния?!

НИЯ
(крещи)
Изрооооод!!!
(хлипа)
Изрооооод мръсен!!!

Емил е шокиран. Изправя се на лакет. Опитва се да звучи спокоен и трезвен.

ЕМИЛ
Какво?... Какво е станало, брат?...

НИЯ

Всичко е в нета, урод!... Някой е качил архива ти в нета!... На кого го изпрати, ненормалник?!

ЕМИЛ

Само на теб...

НИЯ

На мен изпрати книгата... Маниак! КНИ-ГА-ТА!? На кого си изпратил шибаните видеа?

ЕМИЛ

Ния, побъркваш ме... Моля те, какво е станало?

НИЯ

Не чуваш ли, бе? Десетки видеа с идиотщини плуват в реката, мръсник долен! Среци, мръсотии, чисто порно. Записи от дома ти, от агенцията, чукане, смъркане... Смъртта на баща ти... Ужасно е! Какво си направил?
(ридае)

Емил осъзнава какво се е случило... Удря се по ушите силно.

НИЯ

КНИ-ГА-ТА, а?! Шибаната книга! Страхотна е! Написана от все сърце!... Излязла от дъното на душата. Деба дълбоката душа, деба!...

Емил се оглежда, като че търси отбранителна позиция.

НИЯ

Книга, за която си струва да убиеш! Или да умреш?!... Ти ми кажи!? Струваше ли си?!...

Ния му затваря телефона. Емил се е смъкнал на пода и мълчи. Хвърля телефона си с погнуса, като крастава жаба, някъде далеч от себе си... Докопва чантата на лаптопа и трескаво търси хард диска вътре. Няма го! Обръща чантата с циповете надолу. Нищо!

Емил мълчи замръзнал в абсурдна гримаса, седнал е на пода с празната чанта в ръце... Опитва да се изправи, но залита назад, сякаш е още пиян и, пада върху „гнездото“ си... Онемял, пребледнял, вкочанен. Не помръдва, гледа в една точка, седнал на земята. Телефонът му отново звъни с

познатата мелодия, която продължава да звучи под кадрите, описани по-долу.

171 ИНТ. РАЗЛИЧНИ ЛОКАЦИИ – УТРИН

СЕКВЕНЦИЯ, в която виждаме гръмки заглавия в онлайн издания, свързани със скандалните видеа; части от самите видеа и реакции на негови колеги, приятели и близки. Не става ясно дали Емил си ги представя или се случват реално.

На първата страница на популярен клюкарски сайт се мъдри огромен надпис: „СКАНДАЛНО: ИЗВЕСТНА АКУЛА В РЕКЛАМНИЯ БИЗНЕС ПРАВИ ФЕЛАЦИО НА ВИНЕН БОС. ГЛЕДАЙ ТУК.“

172 ИНТ. АГЕНЦИЯТА (ЗАПИС) – ВЕЧЕР

Видеозапис от рекламната агенция. Ния прави фелацио на Тунчев.

173 OMITTED

174 ИНТ. ДОМЪТ НА ТУНЧЕВ – УТРИН

Тунчев – чорлав и подпухнал, седнал на бюрото пред компютъра си, е застинал обезумял и невярващ на очите си. На прага на вратата зад него се появява сънената му жена по нощница и тръгва към него. Тунчев истерично затваря лаптопа си.

174А ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – УТРИН

Емил е седнал на пода с глава между краката и тялото му се тресе в конвулсии.

175 OMITTED

176 OMITTED

177 ИНТ. ДОМЪТ НА МАРИЯ – УТРИН

Страница на нов сайт: „ЛЪСВА СЕКС АФЕРА НА ПИСАТЕЛЯ ЕМИЛ БОРИЛОВ.“

Видеозапис: Емил и Мария се любят.

Мария погнусено изключва компютъра си.

177А ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – УТРИН

Емил се изправя, хваща се грубо за косата и рязко вдига лицето си към тавана. Опитва се да крещи, но е онемял и от гърдите му излиза само хриптене.

177В СТРАНИЦА НА ИНФОРМАЦИОННА АГЕНЦИЯ:

„МАНИАК ЗАЛИВА НЕТА СЪС СКАНДАЛНИ ВИДЕОЗАПИСИ НА СЕМЕЙСТВО БОРИЛОВИ“

Следват надписи и заглавия в сайтове и вестници:

„ИЗВЕСТНИЯТ ПСИХИАТЪР ДОКТОР БОРИЛОВА В ЛЕСБИЙСКА ВРЪЗКА С КОЛЕЖКА. ВИЖ ТУК“

178 ИНТ. ДОМЪТ НА ЕМИЛ, СТАЯТА НА ВАСИЛ – УТРИН

Васко пред компютъра си – потресен, погнусен, изумен!

178А ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ – УТРИН

Емил удря лицето си в огледалото, не успява да го счупи.

179 СТРАНИЦА НА НОВ САЙТ:

„СМЪРТ НА ЖИВО – ПОСЛЕДНИЯТ МИГ НА ИЗВЕСТНИЯ УЧЕН КИРИЛ БОРИЛОВ. ГЛЕДАЙ ТУК“

180 ИНТ. СТАЯТА НА СТАРИЯ – ДЕН

Майката на Емил, по нощница, държи слушалка на телефон и слуша безмълвно. По лицето ѝ се стичат сълзи, а в близост до нея се вижда голяма снимка на Стария, в рамка, с черна лентичка в единия ъгъл.

180А ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - УТРИН

Емил удря лицето си в огледалото, този път го чупи и се наранява лошо - по лицето му бликва кръв, строполява се на пода.

181 OMITTED

181А СТРАНИЦА НА НОВ САЙТ:

„СЕНЗАЦИЯ! Митичният ген.Василоев в срамен компромат.
ГЛЕДАЙ ТУК!”

181В ЕКСТ. ПРЕД ДОМА НА ЕМИЛ И АНИ - УТРИН

Василоев, гневен си проправя път през журналистите - блъска им микрофоните, крещи им. Почти стигнал до входната врата, изведнъж се подпира на решетката на двора, и се хваща за сърцето. Строполява се.

182 ИНТ. АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - ДЕН

Емил се е свил в ембрионална поза на пода и тялото му се тресе в конвулсии. Телефонът му продължава да звъни. Изправя се. Лицето му се изкривява от усмивка на обезумял човек. Олюляващ се, пристъпва към вратата и излиза, оставяйки я отворена.

183 ЕКСТ. УЛИЦАТА ПРЕД АТЕЛИЕТО НА ЕМИЛ - ДЕН

ГОРНА ГЛЕДНА ТОЧКА ОТ ОХРАНИТЕЛНА КАМЕРА.

Емил - по боксерки, бос, с окървавени лице и фланелка, излиза от входа - обезумял, олюляващ се, тръгва нанякъде.

184 ЕКСТ. УЛИЦИ - ДЕН

ГОРНИ ГЛЕДНИ ТОЧКИ ОТ НЯКОЛКО ОХРАНИТЕЛНИ КАМЕРИ.

Емил - по боксерки, бос, с окървавени лице и фланелка, върви обезумял, олюляващ се, докато фигурата му съвсем издребнява и се загубва.

КРАЙ